

8 OIKEUSKÄSITYS

8.1 Johdanto

¹Vanha sana ”moraali” on siinä määrin idiotisoitu, ettei sen enää pitäisi olla käytössä. Tähän liittyvät käsitteet ovat teologiien ja muiden todellisuudesta, elämästä, elämänlaeista, kehityksasteista, uudelleensyntymisestä jne. tietämättömien muotoilemia. Nämä käsitteet ovat monessa suhteessa elämään kelpaamattomia tai suorastaan elämänkielteisiä.

²Ennen kaikkea on erotettava toisistaan sosiaaliset käsitteet (yhteiskunnan lainsäädäntöön kuuluvat ja kitkattomalle yhteiselämälle välttämättömät), kehityskäsitteet ja esoteeriset käsitteet (joihin kuuluvat kaksitoista essentiaalista ominaisuutta). Lopullista esoteeristen käsitteiden muotoilua oikeusjärjestelmässä ei ole vielä olemassa, vaan se on laadittava tulevaisuudessa. Oikeuskäsitteet ovat kuitenkin välttämättömiä oikeudellisen kaaoksen ehkäisemiseksi. Esillä oleva kirjoitelma oikeuskäsityksestä on yritys orientoida tässä suhteessa. Tähän liittyen tavoitteena on täsmentää muutamia vaadittavia oikeuskäsitteitä ja elämänominaisuuksia, jotka sisältyvät niihin kahteentoista, joita planeettahierarkia on luonnehtinut essentiaalisiksi.

³Nimitykset ”moraali” ja ”etiikka”, joiden todellista merkitystä kukaan ei enää tiedä, jos kukaan on koskaan edes ymmärtänyt sitä, lieenee parasta korvata sanalla ”oikeuskäsitys”. Tätä sanaa ei ole vielä ehditty väärinkäyttää käsitesekaannuksen seurauksella, ja siksi se voi osoittaa, mistä on kysymys.

⁴”Moraalisen ja mentaalisen” rinnastaminen ranskan ja englannin kielessä osoittaa, että ”moraalisuus” luetaan emotionaalisuuteen. Ja tämä on oikein ihmiskunnan nykyisellä kehityksasteella. Kun normatiivinen osa ihmiskunnasta on saavuttanut mentaaliasteen, tulevat Lain (kaikkien luonnon- ja elämänlakien kokonaisuuden) ymmärtämys ja lainkuuliaisuus korvamaan nykyisen sekaannuksen ja moraalifiktionalismin.

8.2 Oikeuden ongelmat

¹Mitkään yritykset ihanteellisen oikeusjärjestelmän laatimiseksi eivät ole onnistuneet. Edes oikean ja väärän määritelmistä ei ole voitu päästy yksimielisyyteen. Filosofian historia osoittaa terävimpien aivojen tässä suhteessa tekemien yritysten negatiivisen tuloksen. Oikeusperusta on puuttunut.

²Tämä oikeusperusta on elämänlait. Ilman tätä perustaa tulee jokainen oikeusjärjestelmä olemaan tietämättömyyden ja mielivallan rakennelma.

³Useimmissa oikeaa ja väärää koskevissa ongelmissa rikkiviisaudella on ehtymättömät mahdollisuudet näennäisiin tai todella oikeisiin vastaväitteisiin tai perusteluihin. Sokrates olisi voinut jatkaa kiistelyä sofistien kanssa vielä vuosituhansia. Jos oikeusperustasta ei voida olla yksimielisiä, ovat mielipiteiden vaihdokset tuloksettomia.

⁴Jos säädetty laki on ristiriidassa ihanteellisen oikeuden tai elämänlakien kanssa, se ei voi olla ihanteellinen oikeusperusta.

⁵”Korkeimmasta oikeudesta voi tulla korkein epäoikeudenmukaisuus”, jos egoismi, oikeudellinen sekaannus tai formalismi ajaa virallisen lain sen äärimmäisiin järjettömiin seurauksiin.

⁶Schopenhauerin mukaan vääräys eli epäoikeudenmukaisuus tarkoittaa jonkinlaisen kärsimyksen tai vahingon aiheuttamista toisille, koskeeseen se sitten henkilöä, vapautta, omaisuutta, mainetta jne. Tämä antaa myös mahdollisuuden velvollisuuden järkevälle määritelmälle. Velvollisuudet ovat sellaisia toimintoja, joiden laiminlyönti vahingoittaa jotakuta. Tietenkin tähän sisältyy sopimusten yksipuolinen rikkominen.

⁷Schopenhauerin mukaan myös väkivallantekijä tai oikeuden loukkaaja on yksin vastuussa niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä hänen loukkaamisensa hillitsemiseksi.

⁸Yksilön arvioinnin suhteen Schopenhauer katsoo, ettei meidän pitäisi huomioida hänen tietämättömyyttään ja kyvyttömyyttään, hänen fiktioitaan ja illuusioitaan, vaan hänen

kärsimyksensä, ahdistuneisuutensa, hätänsä ja tuskansa.

⁹Mahdottomuus päästä yksimielisyyteen siitä, mikä on oikein ja mikä väärin, johtuu siitä, että jokaisella on se oikeuskäsitys, joka kuuluu hänen omalaatuunsa ja hänen kehitystasolleen. Kaikissa oikeudellisissa kysymyksissä yksilön täytyy pyrkiä selkeyteen omalta osaltaan. Yrittämällä vakuuttaa toiset loukkaa helposti suvaitsevaisuuden periaatetta. Jokaisella on ihanteensa.

¹⁰Kysymykseen, kuinka yksilöiden pahuus tulisi kohdata ja kuinka suojautua pahuuden ilmentymiä vastaan, ei voi vastata yleisesti, vaan jokainen tapaus on arvioitava erikseen. Yleistä korjausmenetelmää ei ole olemassa. Jokaista yksilöä tulee kohdella yksilöllisesti. Menettelytavat tietenkin vaihtelevat, aina yksilöiden kehitystasoon, arvostelukyvyn, omalaadun poistytöntötaipumuksen, itsetehostustavan, aggressiivisuusasteen ja yleisesti vallitsevien olosuhteiden mukaan. Jos loukkaus on sen kaltainen, että se on yleisen lain mukaan kriminalisoitu, on järjestysvaltaan turvautuminen yksinkertaisin keino. On kuitenkin olemassa monia henkisen kidutuksen ilmentymiä, joita vastaan yksilön on itse löydettävä ratkaisut.

¹¹Kulttuuriyksilö, jonka olosuhteet ovat sijoittaneet alemmilla tasoilla olevien ja poistytöntävän taipumuksen omaavien yksilöiden elinympäristöön, voi saada vaikeita ongelmia kohdatessaan kaikki vihan, suvaitsemattomuuden ja ylimielisyyden, itsetehostuksen ja vallanhalun ilmaisut. Mitä suurempi etäisyys yksilöiden kehitystasojen välillä on, sitä helpommin syntyy kitkaa päivittäisessä vastakkainasettelussa ärsyttävissä olosuhteissa. Jos hänen kohtaamansa yksilöt eivät ole vastaanottavia ystävällisyydelle ja hyväntahtoisuudelle, järjelle ja huumorille, jos he hyväksikäyttävät hänen kärsivällisyyttään ja suvaitsevaisuuttaan, jäljellä on tuskin muuta kuin ottaa kaikki koetuksena tai etsiä toiseen ympäristöön.

¹²Hylozooikko (jolla kuitenkin on käytössään hylozoinen maailmankatsomus ja perustava tieto elämänlaeista) saa heikon aavistuksen siitä, kuinka käsittämättömän monimutkaista elämä on, kuinka mahdotonta (ehdottomassa merkityksessä) on toimia oikein, kun hän saa tietää, että myös viidennen luomakunnan (valtavan ylivoimaisen tietämyksen omaavien) jäsenillä on tarve keskustella keskenään ihmiskuntaa ja sen yksilöitä koskevista ongelmista. Siksi ei ole ihme, että ihmiskunnan kootun elämäkokemuksen hyödyntäneet ajattelevat, että neljättä luomakuntaa voi verrata ennen kaikkea suureen lastenkamariin. Valitettavasti näillä lapsilla on mahdollisuus ”leikkiä dynamiitilla” monessa eri suhteessa. Oman tärkeytensä viisaudessa ihmiset tekevät yksinomaan tyhmyyksiä.

¹³Tavat, perinteet, käytäntö, käsitys hyveistä ja paheista jne. ovat historiallista perintöä. Ne eivät sano mitään siitä, mikä ihanteelliselta näkökannalta on oikein tai väärin. Ne ovat syntyneet pyrkimyksistä soveltaa olemassa oleviin olosuhteisiin maailman- ja elämäkatsomuksista haettuja periaatteita. Jos olosuhteet tai katsomukset muuttuvat, silloin nämä oikeuskäsitykset muuttuvat. Esoteerisella oikeustutkijalla, jolla on tietoa eri kehitystasista ja siitä, kuinka rodut ja kansat ovat syntyneet ja missä olosuhteissa ne ovat eläneet ja läpikäyneet muutoksia, ei ole vaikeuksia selittää tätä oikeuskäsitteiden jatkuvaa muuntumista.

¹⁴On lukemattomia erilaisia oikeuskäsityksiä. Ja kaikilla on ollut suhteellinen (!!) oikeutuksensa. Mutta vain täydellinen arvostelukyvyyttömyys voi vetää tästä käänteisen johtopäätöksen kaiken oikeudellisen käsityksen illusiivisuudesta. Oikean ja väärän välillä on aina ehdoton vastakkaisuus, jota ei saa ”suhteuttaa”, jotta yksilö tai kansakunta ei joutuisi oikeuskaaokseen ja ehdottomaan mielivaltaan. Oikean täytyy olla oikein ja väärän täytyy olla väärin jokaisella erityisellä kehitystasolla.

¹⁵Jos yleinen oikeuskäsitys muuttuu ilman että lait muuttuvat, jos säädetään lakeja, jotka ovat ristiriidassa perityn, iskostuneen oikeuskäsitysten kanssa, tuhoutuu lain kunnioitus. Lain kunnioitus on korvaamaton etu, lainkuuliaisuuden välttämätön edellytys, jonka vain elämäntietämättömyys, kevytmielisyys ja kyynisyys tuhlaavat. Lain halveksunta tuo mukanaan laittomuutta.

¹⁶Jokainen ymmärtää tarpeen estää mielivaltaa ja itsevaltaisuutta, laittomuutta ja barbaarisuutta, estää väkivaltaa hallitsemasta, estää oikeuden tulemista oikeudettomaksi ja hyvän

tulemista puolustuskyyttömäksi.

¹⁷Taistelu oikeuden puolesta on perusluonteinen elämäntehtävä, jonka on valitettavasti täysin väärintulkinnut ja vääristänyt tietämättömyyden taianomainen usko jumalaan, jonka he olettavat ottaneen tehtäväkseen tehdä sen, minkä Elämä on selventänyt olevan ihmisten velvollisuus. Se, joka laiminlyö toimenpiteet oikeuden loukkauksen torjumiseksi, joka laiminlyö ihanteellisen oikeuden puolustamisen myös omalta osaltaan, tekee elämänvirheen ykseyden lakia, kehityksen lakia ja aivan erityisesti vapauden lakia vastaan. Elämänlaki antaa elämänoikeuksia, mutta siten myös elämänvelvollisuuksia. Oikeuden pettäminen on pelkuruutta, karkuruutta, petosta. Se on väistämättömän yhteisen elämänvastuun velvollisuuden laiminlyöntiä, mikä lisää toisten taakkaa, heidän taisteluaan oikeuden puolesta. Kysymys ei ole epäinhimillisistä tai mielivaltaisesti säädetyistä laeista, dogmatismista ja käräjöimishalusta, itsetehostuksesta ja riidanhalusta. Kysymys on ihanteellisesta oikeudesta, ja se leikkaa syvemmälle.

8.3 Oikeusperusteet

¹Oikeuskäsityksen täytyy perustua tiedolle Laista ja tiedolle ykseyden elämänsomuksesta. Itsekkyydelle perustettuna sen seuraukset tulevat ennemmin tai myöhemmin osoittautumaan kestäättömiksi. Se, jonka uskollisuus perustuu itsekkäille vaikuttimille, lakkaa olemasta uskollinen, kun nämä vaikuttimet menettävät tehonsa.

²Neuvoton saa hyvin usein avun, jos hän ajattelee kuinka kävisi, jos kaikki järkeilisivät samalla tavalla. Tämä ajatus Kantilla oli mielessään, kun hän etsi kaavaa, joka helpottaisi arviointia: voiko tästä minun maksiimistani tulla yleinen laki? Kantin kaava on kestäättön. Se johtaa absolutisointiin ja periaatesaivarteluun.

³Rikkiviisauden apostolit oikeusfilosofian ja oikeustieteen aloilla (ja heitä on monia) tulevat tietenkin selittämään, että periaate ”vapaus kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa” on oikeusperiaatteena kelpaamaton, koska näitä rajoja ei voi määritellä, ja koska aina tullaan kiistelemään siitä, missä nämä rajat kulkevat. Tämä oikeusperiaate kuuluu subjektivismiin puitteisiin, sen ollessa yhtä yksilöllinen kuin Christoksen julistama viisaudensääntö (ykseyden lain mukaan). Mutta periaate kelpaa sääntelijänä, perustana, jolle rakentaa, ”oikeuden normina”. Sillä, mikä on tämän periaatteen vastaista, ei ole kestävää oikeusperustaa ja se on myös vastoin elämänlakeja.

⁴”Suurin mahdollinen onni suurimmalle mahdolliselle lukumäärälle yksilöitä” on perusluonteinen arviointiperuste. Kysymys ei ole siitä, ”mikä on parasta yksilölle”, vaan ”mikä on parasta monille”. Esoteerikko sanoo: ”Vain ne, joilla on kyky ajatella näkemys monista yhtenä, voivat muotoilla oikeat periaatteet tyydyttävästi.”

⁵Ihmisen toiminnan perusta on hänen käsityksensä elämästä. Hänen vakaumustensa todellisuuspitoisuus tekee hänestä elämään kelpaavavan tai elämään kelpaamattoman, hyödyllisen yhteiskuntaolennon tai yleisen vaaran yhteiskunnalle. Jos tämä vakaumus osoittautuu kestäättömäksi, hän menettää jalansijansa.

⁶”Uskonnollisen moraalien esitaistelijoilla on tavallisesti tapana asettaa kaksi vaihtoehtoa: joko moraalit, jotka perustuvat uskoon ylimaailmallisesta järjestyksestä, tai moraalinen nihilismi. Koska emme voi elää viimeksi mainitun mukaan, meidän on valittava edellinen. Mistä me muuten voisimme saada normeja oikealla ja väärällä, hyvällä ja pahalla?”

⁷Jos niin kutsuttujen moraalikäskyjen (”jumalan käskyjen”, yksinkertaisimpien yhteiselämän sääntöjen) laillisuus perustuu teologiselle fiktionismille, silloin tämä oikeusperusta katoaa, kun fiktiot hylätään. Oikea ja väärä voidaan perustaa vain tiedolle elämänlajeista.

⁸Oikeuskäsitykselle ei voi vahvistaa kestäviä normeja elämän eri aloilla lähtemällä sellaisia normeja koskevista vallitsevista mielipiteistä. Ihmiset ovat aivan liian elämäntietämättömiä määrittelemään, mikä voi olla vahingollista tai vaaratonta. Edes tiede ei kykene tähän muutoin kuin poikkeustapauksissa (paljon harvemmin kuin asiantuntemus pystyy määrittelemään).

⁹Se, joka hylkää ”minkä tahansa auktoritatiivisen elämänkatsomuksen”, on siten julistanut mielivaltaisuuden periaatetta, olkoon se sitten kollektiivinen tai yksilöllinen. Tieto todellisuudesta ja elämästä jää auktoritatiiviseksi kaikille niille, jotka eivät ole astuneet sisään ”platoniseen ideain maailmaan”.

¹⁰”Kuvitelma, jonka mukaan on olemassa objektiivinen moraalinen maailmanjärjestys, on kreikkalaisen ajattelun perusidea. Rankaisematta ei jää kukaan, joka loukkaa oikeuden käskyjä, ’Diken’ pyhää lakia”, jolla on samanaikaisesti luonnonjärjestyksen ja oikeusjärjestyksen luonne ja koskee sekä ihmisiä että jumalia.”

¹¹Tässä yhteydessä voidaan sanoa, että ”Kreikan viisaat miehet” olivat esoteerisiin tietokuntiin vihittyjä.

¹²Esoteriikka on ainoa maailmankatsomus, joka tarjoaa vankkumattomia tosiasioita elämän tarkoituksesta ja päämäärästä. Tämän mukaan yksilöiden tajunta kehittyy sarjassa yhä korkeampia luomakuntia ja yhdenmukaisesti muuttumattomien luonnon- ja elämänlakien kanssa. Koska tätä katsomusta eivät voi käsittää muut kuin ne, jotka voidaan lukea filosofisesti ja tieteellisesti koulutettuun parhaimmiston ja koska tämän täytyy vielä pitkään jäädä heille todistamattomaksi työhypoteesiksi, tulee oikeuskäsityksen edelleen perustua yleispätevälle ja väistämättömälle sosiaaliselle oikeusperiaatteelle. Ja tämä periaate on ”ykseyden tahto”. Ei liene vaikeaa osoittaa, että ihmiskunnalla on valittavanaan joko viimeinkin hyväksyä tämä periaate tai alistua ”kaikkien sotaan kaikkia vastaan” (avoimesti tai peitetysti). Täytyy olla olemassa oikeusjärjestys, joka mahdollistaa ihmisten välisen kitkattoman yhteiselämän ja jota ilman yhteiskunta ei voi säilyä. ”Ykseyden tahtoa” voidaan kutsua myös hyväntahtoisuudeksi.

¹³Länsimainen etiikka (oppi oikeuskäsityksestä) on pian kolme tuhatta vuotta vanha, ja ihmiset ovat tänään harhautuneempia kuin koskaan aiemmin. On ymmärrettävää, että Hägerström kieltäytyi pitämästä etiikkaa tieteenä. Mutta eräät perusluonteiset sosiaalisen yhteiselämän periaatteet on kuitenkin kansainvälisesti hyväksytty, periaatteet, joita ilman yhteiskunta ei voi säilyä.

¹⁴On jo olemassa kansainvälinen oikeusjärjestelmä, joka perustuu perusluonteisiin ja luovuttamattomiin inhimillisiin oikeuksiin, järjestelmä, jonka kaikki todelliset kulttuurikansat ovat hyväksyneet. Ne, jotka kieltäytyvät tunnustamasta näitä oikeuksia, ovat siten asettuneet inhimillisen yhteisön ulkopuolelle. Diktatuuri- ja poliisivaltioiden hallitsevat klikit polkevat kaikki ihmiskunnan perusluonteiset oikeudet jalkojensa alle ja jokaiselle puolueettomalle oikeinajatelvalle yksilölle ne sen tähden osoittautuvat ihmiskunnan vihollisiksi.

¹⁵Vain toteuttamalla oikeat inhimilliset suhteet hyväntahtoisuuden hengessä pystymme rakentamaan rauhan maailman jatkuvan kulttuurisen kehityksen edistämiseksi.

¹⁶Uskonnollisen tietämättömyyden illuusioihin kuuluu, että jumala tulee oikaisemaan kaiken, tekemään kaiken sen, minkä ihmiskunta voi täysin hyvin tehdä itse. Jumala ei tee mitään, minkä ihmiset pystyvät tekemään. On ihmiskunnan asia löytää tie rauhanomaiseen rinnakkaiseloon.

8.4 Yksilön loukkaamattomuus

¹Kaikille moralisteille on lopullisesti vakuutettava, että yksilöllä on vapauden lain mukaan elämän jumalallinen oikeus ajatella, tuntea, sanoa ja tehdä mitä hän tahtoo, niin kauan kuin hän ei siten loukkaa kaikkien yhtäläistä oikeutta samaan loukkaamattomaan vapauteen eikä muutoin tee rikollisia tekoja. Ihmisellä on elämän jumallinen oikeus yksityiselämän rauhaan. Kaiken myrkyttävä juoruilu ja siitä seuraava väistämätön panettelu merkitsee vapauden lain rikkomista.

²Moralistit loukkaavat vapauden lakia ja ykseyden lakia ja joutuvat siten ”tuomion” alaisiksi, sen tuomion, jonka he julistavat toisille. Puolustautuminen omaan yksityiselämään kohdistuneita hyökkäyksiä vastaan kuuluu elämän itsepuolustus-oikeuteen. Toisten yksityiselämä ei koske ketään. Vasta suhteessa ulkomaailmaan, siten oman elämänalueen ulkopuolella, meillä on oikeus arvostella, jos siihen on aihetta, mitä kaikki eivät suinkaan kykene ratkaisemaan.

³Esoteerikko ei vastaa henkilökohtaisiin kysymyksiin, koska ne palvelevat vain yleisen uteliaisuuden tyydyttämistä juoruiluineen. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella voidaan sanoa, että mitä vähemmän ihmiset tietävät toisten henkilökohtaisesta elämästä, sitä parempi.

⁴Esoteerikko on erityisen kiinnostunut säilyttämään henkilökohtaisen koskemattomuutensa. Hän on erilainen ja sitä ei hyväksytä. Hänellä on toinen käsitys lähes kaikesta, koska hänellä on todellista tietoa ja koska hän näkee ihmiset ja elämän kokonaan toisella ja ainoalla järkevällä tavalla. Tämä ei vähennä hänen kiinnostustaan ihmisiin, vaan hänen kiinnostuksensa on oikeutettua, sillä hän tahtoo yksinomaan hyödyttää kaikkia, jotain, joka muuten tapahtuu harvoin, jos koskaan.

⁵Esoteerikolle täytyy olla selvää, keitä hän voi auttaa ja millä tavalla hän voi auttaa loukkaamatta yksilön oikeutta ajatella ja tuntea omalla tavallaan. Toive palvella kehittää hänen vaistoaan, minkä avulla hän oppii lähestymään toisia ja auttamaan heitä oikean todellisuuskäsityksen tarpeessa. Vaistomaisesti hän oppii tuntemaan tämän tarpeen kokemuksen kautta ja saa toiset tuntemaan, että hänen ainoa toiveensa on tahto auttaa ja ettei hän vaadi mitään omalle osalleen.

⁶Matkimisvaisto – taipumuksen ”niin sanovat kaikki, niin tekevät kaikki” noudattaminen, mukautuminen ajan ja yhteiskunnan katsantotapoihin – on ollut välttämätön sosiaalinen käyttäytymismalli kaikkina aikoina kaikkien kansojen keskuudessa. Ei ole ihmeteltävää, että ne, jotka lopulta alkavat kehittää tervettä järkeä ja sen antamaa mahdollisuutta itsemääräävyyteen, reagoivat näitä tyrannisia moraalisaantöjä vastaan, sitä vastaan, että yhteiskunnan moraalidiktattorien sallitaan harjoittaa pahinta kaikista paheista, nimittäin sitä, että ”poikkeukselliset” yksilöt leimataan epäsosiaalisiksi psykopaateiksi. Se on samaa elämäntietämättömyyden barbaarisuutta ja kiihkoilua, joka keksi kidutuksen ja rovion, joka vainosi kaikkia uranuurtajia ja neroja, jopa Buddhaa ja Christosta. Meidän on aika oppia suvaitsemaan niitä ihmiskunnan tiennäyttäjiä ja hyväntekijöitä, jotka eivät mukaudu vallitseviin käytäntöihin ja tapoihin, jotka uskaltavat olla erilaisia.

⁷Sovinnainen ulkokultaisuus ja tekopyhyys samoin kuin kiihottava elämänviha ja halveksunnan kohteiden tarve ovat muotoilleet kyynisen yhdenmutoista käskyn: ”Älä salli itseäsi yllätettävän itse teosta.”

⁸Myös planeettahierarkia puhuu yhdenmutoista käskystä, ja se kuulostaa erilaiselta: ”Sinun tulee rakastaa lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” Kuinka kauan kestääkään, ennen kuin oivalamme välttämättömäksi noudattaa tätä neuvoa? Ennen kuin tämä on tapahtunut, ihmiskunnan on tyydyttävä korjaamaan vihan kylvöä. Ihmiskunnan ei pitäisi valittaa. Se on tuntenut tämän lain kahdentuhannen vuoden ajan eikä ole koskaan välittänyt siitä. Jos ihmiskunta tuhoutuu, on se vain sitä, minkä se on ansainnut. Laillisesti ja loogisesti sellaisella ihmiskunnalla ei ole oikeutta olla olemassa.

8.5 Hyvä ja paha

¹Elämän tarkoitus on tajunnankehitys.

²Kehitys on sitä, että tajunta oppii hallitsemaan aineen löytämällä olemassaolon lait ja käyttämään tahdon ”kaikkivalttiutta.

³Meidän loputon elämämme on vaistomaista, myöhemmin yhä tietoisempaa vaadittavan näkemysten, ymmärtämysten ja kyvyn hankintaa.

⁴Kaikkea, mikä ehkäisee tätä kehitystä, voidaan kutsua pahuudeksi. Kehityksen edellytyksenä on osaksi yksilön vapaus ajatella, tuntea, sanoa ja tehdä parhaimmaksi näkemänsä kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa, osaksi vapaus aineellisista huolista, jolloin yksilö saa tilaisuuden omistautua tajunnankehitykselleen.

⁵Inhimillinen tajunnankehitys on minän jatkuvaa samastumista korkeampaan ja vapautumista alemmasta, ja paha on kaikki, mikä pyrkii estämään vapautumisen.

⁶Tämä voidaan tietenkin ilmaista monin tavoin. On esimerkiksi oikeutettua sanoa, että

hyvyys on tahtoa ykseyteen ja pahuus on tahtoa valtaan, sen tähden, että jälkimmäinen tahto ei mahdollista ykseyttä, joka perustuu vapaudelle.

⁷Mikään ei ole hyvää tai pahaa sinänsä. Kaikki riippuu meidän tavastamme käyttää kyseisiä olosuhteita. Sama koskee ihmisen ominaisuuksia, miten käytämme niitä (tarkoituksemme, vaikuttimemme), käytämmekö niitä edistämään vai vahingoittamaan tajunnankehitystä ja ykseyttä, käytämmekö niitä osalle vai kokonaisuudelle. Hyödytämme osaa pitämällä kokonaisuuden aina mielessämme (ikään kuin peruseriaatteena). Mikä tahansa kokonaisuuden ja sen osien välille vedetty raja on ykseyden loukkausta. Egoisti, joka ajattelee vain itseään (ja sitä, minkä hän katsoo omakseen), joutuu siten ristiriitaan ykseyden kanssa.

⁸Kaikki paha ehkäisee meitä matkallamme päämäärään. Mutta samanaikaisesti se opettaa meille, kuinka meidän ei tule ajatella, tuntea, sanoa ja toimia. Korjaamalla huonoa satoa opimme erottamaan hyvän ja pahan. Jos omalaadun perustaipumus on ensisijaisesti poistyyöntävä, nämä yksilöt oppivat enimmäkseen kivulioiden kokemusten kautta. Heidän täytyy saada kokea, miltä toisista tuntuu, ennen kuin he luopuvat aiheuttamasta toisille kärsimystä.

⁹Viisaus alkaa siitä, että oivaltaa ”pahuuden” merkityksen kehityksen vauhdittavana tekijänä, että oivaltaa piilevien vikojen esiintymisen merkityksen, ymmärtää erehdyksen ja epäonnistumisen merkityksen. Siihen saakka ovat negatiivisen asenteen passiivisuus ja välinpitämättömyys olleet vallitsevia, antaa-olla-järjestelmä ollut mukavin asenne, pelko tehdä virheitä on vahvistanut pelkuruutta. Dante antoi oikean vastauksen kysymykseen ”kuka tuntee hyvyyden?” vastaamalla ”se, joka tuntee pahuuden”. Pahuuden elämäntietämyys, jonka päivittäin koemme, opettaa meidät lopulta oivaltamaan hyvyyden välttämättömyyden. Pahuus on laittomuutta ja pahuuden perusta on elämäntietämyys. Sillä se, jolla on todellista tietoa ja oivalluskykyä (mukaan luettuna tieto olemassaolon lahjomattomuudesta), ei toimi vastoin Lakia. Kun tästä oivalluksesta on tullut suurimmalle osalle ihmiskuntaa aksiomaattinen, on ihminen saavuttanut aikuisiän, ei aiemmin.

¹⁰Laki ja oikeus ovat ongelma, jota filosofit eivät ole vielä osanneet selvittää. Jos lailla tarkoitetaan oikeuslainsäädäntöä, matkaa on vielä pitkälti jäljellä, ennen kuin käsitteet oikea ja väärä on selvitetty. Voidaan suorastaan sanoa, että oikea alkaa siinä, missä laki loppuu. Kun ihmiskunta on oppinut oivaltamaan, että vihaa on kaikki, mikä ei ole rakkautta, se alkaa käsittää, mitä ”oikea” on.

¹¹Hyvyys on rakkautta, pahuus on vihaa.

¹²Hyvyydellä ei tietenkään ole mitään tekemistä tunteellisuuden kanssa, eikä se ole kyvyttömyyttä sanoa ei.

¹³Niiden monien gnostikkojen evankeliumiromaaneissa esiintyvien Jeshun sanojen väärennösten joukossa ei ole harhauttavampaa kuin se, että pahaa ei pidä vastustaa. Se merkitsisi, että planeettahierarkia luovuttaisi vallan mustalle loosille. Siinä taistelussa ei ole mitään ”kolmatta näkökantaa”, ei mitään neutraalisuutta. ”Se, joka ei ole puolesta, on vastaan.”

¹⁴Hyvästä tulee käsitettävä vain pahan vastakohtana. Hyvällä-pahalla on alkuperäinen merkityksensä tajunnankehityksen korkeamman-alemman yhteydessä. Pahuus syntyy siitä, että alempi saa hallita korkeampaa. Hyvää on kaikki, mikä edistää evoluutiota, pahaa kaikki, mikä ehkäisee sitä.

¹⁵”Pahuutena voidaan pitää kaikkea, jolla aikoinaan oli tehtävänsä, mutta joista sittemmin on tullut este jatkokehitykselle, nimittäin vanhat uskonnolliset, poliittiset ja sosiaaliset muodot.” (D.K.)

¹⁶Pahuutta on korkeampaa voimaa tarkoituksellisesti vastarinnassa oleva alempi, joka vastustaa kehitystä, ykseyttä, itsetoteutusta, alempi voima, joka tuhoaa yksilön oikeuden vapauteen.

¹⁷Alempi ei sinänsä ole pahaa. Kehitys edellyttää alemmaa ja korkeampaa. Seitsenluvun kolmea korkeampaa ”periaatetta” nimitetään hyviksi, koska ne merkitsevät suhteellista täydellisyyttä, tietoa, vapautta jne. Neljää alemmaa nimitetään pahoiksi, koska ne osoittavat

suhteellista epätäydellisyyttä, tietämättömyyttä, epävapautta jne.

¹⁸Korkeampi pyrkii vetovoimaan ja yhdistymiseen. Alempi läpikäy usein poistyyöntövoiman tilan.

¹⁹Todellinen pahuus syntyy, kun alempi tajunta on tietoisesti valinnut poistyyöntövoiman ja poissulkemisen ja järjestelmällisesti vastustaa ykseyttä.

²⁰Valtaa täytyy olla. Valta on järjestystä, organisaatiota, kitkattomuutta. Koko maailman-kaikkeus on organisaatio, täydellistynyt ”koneisto”. Kaikki voima on ehdollista, suhteellista. Se puolustaa itseään siinä määrin kuin se on yhdenmukainen luonnon- ja elämänlakien kanssa ja tuo mukanaan kitkattomuutta.

²¹Esoteerisesti nähden pahuuden ongelma on aivan liian syvälleikävä tietämättömyyden käsityksilylle.

²²Pahuudessa on kyse energioiden väärin suuntaamisesta. Niin kuin atomeja on kahta lajia (positiivisia ja negatiivisia), niin on kaikenlaisilla energioilla kaksi pääsuuntausta: involuution alaspäin suuntautuva (korkeimmasta maailmasta alimpaan) ja evoluution ylöspäin suuntautuva (alimmasta maailmasta korkeimpaan). Evoluution luomakunnissa oleville monadeille ylöspäin suuntautuneet energiat ovat ”hyviä” ja alaspäin suuntautuneet ”pahoja”. Hyvät energiat edistävät kehitystä, pahat ehkäisevät sitä. Evoluutiomonadien verhot koostuvat alas fyysiseen aineeseen matkalla olevista monadeista. Sen tähden niillä on alaspäin vetävä vaikutus. Energiat, jotka näille involuutiomonadeille ovat ”hyviä”, ovat evoluutiomonadeille ”pahoja”. Kaikki ne evoluutiomonadien tajunnanilmaisut, jotka edistävät involuutiomonadien ”kehitystä” alaspäin, vastustavat evoluutiomonadien kehitystä ylöspäin. Näihin vahingollisiin energioihin kuuluvat kaikki ”itsekkäät energiat”, jotka eivät edistä kaikkien evoluutiomonadien kehitystä; kaikki eristävästi vaikuttavat energiat, jotka sotivat universaalisen evoluution ykseyskollektiivia vastaan; kaikki, mitä voidaan kutsua itsekkääksi tai ryhmäegoistiseksi. Yksilö tekee aina virheitä, kun hän elää (ajattelee, tuntee, toimii) itseään varten toisten etujen vastaisesti.

²³Elämäntietämättömyydelle on ominaista, että yksilön kehitys hyvää kohti tapahtuu asteittain. Hän elää ensin itseään varten, sitten perhettään varten, sitten yhä suurempaa ryhmää (sukua, klaania, luokkaa, kansaa jne.) varten. Täysin hyvää on kaikki, mikä ei hyödytä vain koko ihmiskuntaa, vaan myös alemmissa luomakunnissa olevia evoluutiomonadeja. Kun yksilö on päässyt niin pitkälle, hän on valmis viidenteen luomakuntaan.

²⁴Tässä asteittaisessa kehityksessä tulevat näkyviin eri kehitysasteet.

²⁵Esoteerikko oivaltaa, että vaikutin on olennainen asia. Tästä eivät niin kutsutut moralistit voi tietää mitään. He tekevät karkeita virheitä anastaessaan oikeuden tuomita, sulkiessaan pois jonkun ykseydestä (minkä kaikki vihanilmaisut tekevät), täysin huolimatta siitä, että he arvioivat näennäisyyden mukaan.

²⁶Pahuudeksi voidaan lukea kaikki, mikä ehkäisee oikeaa elämään orientoitumista ja mahdollisuutta hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä. Pahaa on kaikki, mikä riistää yksilöltä hänen inhimilliset oikeutensa. Pahaa on kaikki, mikä ehkäisee aitoja inhimillisiä suhteita, kaikki, mikä herättää vihaa yksilöitä, kansoja, rotuja jne. kohtaan.

²⁷Itsetehostus kuuluu pahuuteen. Itsemääräävyys on itsetehostuksen vastakohtana objektiivista määräytyneisyyttä, tosiasioiden, osatekijöiden ja olosuhteiden määräytyneisyyttä, mentaalinen tila, jossa oikeat tosiasiat, osatekijät ja olosuhteet määräävät. Itsetehostus on seurausena, niin pian kuin persoonallisuus epäolennaisine haluineen, illuusioineen, ennakkoluuloineen, dogmeineen jne. käyttää vaikutusvaltaansa. Tämä tapahtuu usein sen itsetehtollisen motivaation perusteella, että ”on itse seurattava korkeinta, minkä oivaltaa ja ymmärtää”. Siten voi puolustaa mitä hulluuksia tahansa. Temppu on hyvin yksinkertainen: kieltäydytään näkemästä ja ymmärtämästä sitä, mikä ei itselle sovi. Itsetetoksen alitajuinen kompleksi on erikoistunut sellaisiin temppuihin. Tyypillinen esimerkki itsetehostuksesta on kieltäytyä oppimasta suoraan joko kokemuksesta tai kirjoista. Itseihannointi tahtoo puolustaa itseään ja kieltäytyy tyytymästä oppilaan asemaan, sen täytyy puolustaa itseään auktoriteettia vastaan.

Tämä ilmenee usein siten, että oppilas yrittää etsiä syitä vastaväitteelle, tahtoo puolustaa erilaista mielipidettä. Usein se loppuu siihen, että hän hylkää opettajan täysin. Ja sellaisen motivoimiseen ei tarvitse koskaan olla vailla syitä, jos etsii sellaisia.

²⁸Pahuuteen kuuluu hajottamistaipumus, viha. Tästä lienee sanottu tarpeeksi *Viisasten kivessä*.

²⁹Ihmiskunnalla on vastuu siitä, että pahuus hallitsee. Meidän velvollisuutemme on huolehtia siitä, että pahuutta mahdollisimmassa määrin ehkäistään. On meidän asiamme olla pahuutta vastaan. Jokaisen on tässä suhteessa toimittava oman asiaa koskevan näkemyksensä mukaisesti. Se on tietenkin erilainen jokaisella kehitysasteella. Periaatteena on, että saamme käyttää ainoastaan laillisia keinoja emmekä ottaa oikeutta omiin käsiimme. Idealiteettiasteella olevien suhteen pätee toimiminen kaikessa elämänlakien mukaisesti.

³⁰Sama samasta, silmä silmästä, hammas hampaasta on barbaariasteen automaattinen reaktio. Sitä periaatetta ei sivilisaatioyksilö hyväksy. Mutta on täysi oikeus vaatia tehoava hyvitys. On valtion tehtävä kasvattaa järjettömät lainkuuliaisiksi kansalaisiksi. Joka tapauksessa on väärin julistaa kansalaiset vastuuttomiksi ja sallia yksittäisten yksilöiden (esim. psykiatrisairaaloiden lääkäreiden) mielensä mukaan antaa heille vapaat kädet uusiin pahantekoihin ilman seuraamusta.

³¹Se joka ei selkeästi protestoi, kun vääryyttä tapahtuu tai kun vihaa julistetaan, on osallinen siihen, että pahuus saa vallita.

³²Ihmisten ajattelemat ja tuntemat vihan ajatukset ja tunteet lisäävät kärsimystä, maailman pahuutta. Tästä kollektiivisesta kylvöstä seuraa kollektiivinen korjuu. Maailmanhistoria on maailmantuomioistuin.

³³Köyhyys, työttömyys, oikeuksien puuttuminen, samoin kuin muut sosiaaliset epäoikeudenmukaisuudet ovat pahoja ilmiöitä, johtuen rakkauden puutteesta ja välinpitämättömyydestä toisten hyvinvoinnin suhteen. Ne ovat yhteiskunnan yhteinen huono kylvö.

³⁴Jos ihmiset eivät tahdo poistaa hätää ja kurjuutta, eivätkä muutta sosiaalista rakennetta sen osoittautuessa kelpaamattomaksi, on tämän yhteiskuntamuodon hajoaminen väistämätön seuraus. Sen, mikä ehkäisee vapautta, ykseyttä ja kehitystä, täytyy tuhoutua.

³⁵Sodat ja vallankumoukset ovat seurausta kollektiivisesta huonosta kylvöstä, kollektiivisista elämänlakeja koskevista virheistä, rakkauden puutteesta ja elämäntietämättömyydestä.

³⁶Rikollisuus johtuu virheellisestä kasvatuksesta, sopimattomasta koulutuksesta, yksilöiden välisestä vihasta, epäinhimillisistä sosiaalisista olosuhteista. Rikollisuus tulee vähitellen häviämään yhteiskunnan saatua oikean organisaation.

³⁷”Varkaudeksi” luetaan esoteriikan mukaan kaikki, mitä yksilö ei tarvitse tarkoituksenmukaista fyysistä elämää ja tajunnankehitystään varten.

³⁸Pahoja ihmisiä ovat ne, jotka yrittävät orjuuttaa toisia jossain suhteessa, jotka ehkäisevät vapautta (jotakin ”neljästä vapaudesta”), jotka keräävät rikkautta toisten kustannuksella, jotka kahmivat luonnontuotteita omaksi hyväkseen, jotka idiotisoivat ihmiskuntaa, estävät sosiaalisia parannuksia, julistavat vihaa ihmisten välille, aiheuttavat köyhyyttä, jotka etsivät valtaa hallitakseen.

³⁹Hyvän ja pahan suhde on ongelma, josta ihmiset yhä kiistelevät. Tämä suhde kuvastuu myös samankaltaisissa totuus–valhesuhteessa ja rakkaus–vihasuhteessa. Perusongelma syntyy suhteesta korkeampi–alempi näennäisen loputtomalla kehitysasteikolla kivikunnasta korkeimman kosmisen kaikkitietävyyden kaikkivaltiuteen. Alempi on paha suhteessa korkeampaan, joka on hyvää. Paha on se, mikä ehkäisee elämää. Alemmasta tulee paha, koska siitä tulee kehityksen este. Pahuuden olemassaolon kieltäminen on samaa kuin tajunnankehityksen todellisuuden kieltäminen, kaiken epätäydellisen olemassaolon kieltäminen.

⁴⁰Looginen absurdisuus niin illuusiofilosofiassa kuin kristillisessä tieteessä on todellisuuden kieltäminen todellisuutena väittämällä, että kaikki on kuvittelua. Esoteerikolle sellaiset väitteet ovat merkki terveen järjen poissaolosta, mikä johtuu todellisuuskäsityksen ja ”järkeperiaatteen”

idiotisoinnista.

⁴¹Kukaan terveen järjen omaava ei voi kieltää pahan olemassaoloa maailmassa, että on olemassa tuskaa, kärsimystä ja sairautta, että on olemassa vihaa, vainoa ja pahuutta, kehityksen vastustamista jne. Tämä johtuu atomien poistyyöntövoimasta ja ihmisillä elämäntietämättömyydestä.

⁴²Kuitenkin voidaan vahvistaa, että pahuudella on tehtävä tajunnankehityksessä, joka suurelta osin on tulos vastakohtien (hyvän–pahan jne.) pelistä. Tutkimalla elämän vastakohtia hankimme tietoa todellisuudesta ja elämästä. Ilman pahuutta emme voisi tietää, mitä hyvyys on emmekä kykenisi koskaan valitsemaan. Ilman virheitä, suruja ja kärsimyksiä emme voisi oppia mitään, emme kasvaa ja vahvistua vaikeuksia voittamalla.

8.6 Oikeusrelativismi

¹Tietämättömyys, joka aina kuvittelee tietävänsä, mitä kaikki tarkoittaa, on tulkinnut ilmaisun ”eettinen relativismi” väärin, ja tämä väärintulkinta on aiheuttanut sen väistämättömän käsitesekaannuksen, joka on johtanut kaikkien oikeuskäsitteiden kumoamiseen. Tämän harhaanjohtavan nimityksen oli tarkoitus ehkäistä oikeuskäsitteiden mielivaltaista soveltamista. Virheet ja väärinkäyttö piilevät periaatteiden väärinkäytössä. Elämä muodostuu suhteista. Oikeuskäsitteet ja oikeusperiaatteet syntyvät, muuttuvat ja kehittyvät yksilöiden välisistä suhteista ja niitä seuraavista olosuhteista. Näiden käsitteiden ja periaatteiden ymmärtäminen vaatii suhteiden tuntemusta. Tämä on ensimmäinen edellytys oikeusperiaatteiden järkevälle sovellukselle. Eikä se ole ainoa vaikea asia.

²Perusta oikeuskäsityksiä koskevalle aina vallinneelle, mutta meidän aikanamme oikeuskaokseen ja villiintymiseen rappeutuneelle käsitesekaannukselle on ollut se, ettei ole selkeästi käsitetty eroa ensiminälle ja toisminälle pätevien oikeuslakien välillä, eikä yksilölle yksilönä ja yksilölle yhteiskunnan ja ihmiskunnan jäsenenä pätevien, eikä oikeutetulle itsekkyydelle ja välttämättömälle altruismille pätevien oikeuslakien välillä.

³On ollut psykologinen virhe esittää oikeussäännöt jumalan sanana, kun ne itse asiassa ovat olleet terveen järjen perusluonteisia sääntöjä ja välttämätön edellytys organisoidulle yhteiskunnalle, joita ilman yhteiskunta ei voisi koskaan säilyä. Siihen ei ole ollut tarpeen mikään jumallinen viisaus. Sitä paitsi mikään jumala ei sanele lakeja. Sitä hänen ei tarvitse tehdä, koska luonnonlait ja elämänlait säännöstelevät sen asian.

⁴Esoteriikassa puhutaan paljon ”vastakohtapareista”. On aina kysymys korkeammasta ja alemmasta (yksinkertaisesti ilmaistuna: hyvästä–pahasta, oikeasta–väärästä). Alemmassa oleva minä tahtoo korkeammalle. Silloin syntyy aina vastakohta olemassa olevan ja tulevan välille. On tietenkin väärin nähdä moralistien tapaan alempi pahana, sen tähden, että se on alemmaa. Se on paha vasta silloin, kun siitä tulee este korkeamman saavuttamiselle. Moralitit tuomitsevat yksilön lähtien täydellisyyskäsitteestä, ihanteesta, joka ei voi toteutua ihmiskunnassa, vaikka se näennäisesti, mutta myös vain näennäisesti, näyttää toteutuneen pyhimysinkarnaatiossa. Ihmisten ollessa lähes täysin tietämättömiä elämästä, heidän vaeltaessa melkein pä täydellisessä pimeydessä (aavistamatta mitä seuraavalla hetkellä voi tapahtua), on suorastaan rikollista asettaa ihmisille vaatimuksia, joita he eivät pysty täyttämään. Viisaus vaatii essentiaalitajuntaa ja yli-inhimillisyyttä. Moralitit eivät ole yksinomaan elämänsokeita. He ovat lisäksi vihamielisiä, sillä kaikki moraaliset tuomiot ovat vihan ilmaisuja. Rakkaus ei voi tuomita. Mutta huolimatta epäinhimillisyydestään moralismi tulee aina olemaan olemassa, niin kauan kuin ihmiskunta oleskelee vihanasteella (48:4-7). Nämä ihmiset ovat tähän kuuluvien värähtelyjen uhreja. Mutta siitä huolimatta heillä on vastuu pyrkiä voittamaan näiden valta. Ja voi olla paljon sellaista, minkä he eivät koskaan tahdo myöntää olevan vihaa. Asteikko on hyvin pitkä alimmasta ja karkeimmasta korkeimpaan ja hienoimpaan. On äärettömän tärkeää, että ihmiset oivaltavat tämän. Se on ensimmäinen itsetuntemusta ja ihmistuntemusta koskeva koe.

8.7 Vallitseva oikeuskaaos

¹”Ei ole olemassa ainuttakaan inhimillistä tekoa, jota yhteiskunta jonain ajankohtana ei olisi hyväksynyt ja jonka se jonain toisena ajankohtana on tuominnut. Vaikka normit muuttuvat, vaikuttaa elämä ilman niitä merkityksettömältä ja siten on moraalimyytti keksitty, ja oppineet kertovat meille, kuinka tämä illuusio on syntynyt. Moraali on tehokas järjestelmä ja sen pakote on sosiaalinen toimenpide. Koska moraali on sovinnainen asia, on yhteiskunnalla oikeus muuttaa tai parantaa sitä, jos se katsoo sellaisten muutosten olevan sen etujen mukaisia.”

²Mielivalta lainsäätäjänä. Tässä palaamme takaisin kreikkalaisiin sofisteihin, emme vain tietoteoreettisesti, vaan myös eettisesti. Itsevaltiuden ylivoimaisuus. Tosi ja valhe, oikea ja väärä ratkaistaan diktatorisesti.

³Meidän aikanamme esiintyy kaikilla aloilla samaa käsitteiden hajoamista kuin kreikkalaisen sofismin aikakaudella. Tietenkään yleinen mielipide ei huomaa mitään, ei ainakaan ennen kuin on liian myöhäistä ja onnettomuus on jo tapahtunut. Mutta tarkkaavainen havainnoija voi päivittäin todeta hajoamisen kaikilla aloilla: poliittisessa, sosiaalisessa, taloudellisessa ja oikeudellisessa järjestelmässä. Mielivalta hallitsee ja valta on oikeus, mutta se kaikki on hyvin peitettynä kaikenlaisen hienostuneisuuden taakse.

⁴Täydelliseen harhautumiseen todellisuuden ja elämän suhteen kuuluu myös yleinen käsitesekaannus ”moraalin” suhteen. Jokaisella on määritelmänsä. Kun arvostetut virkamiehet saattavat sanoa, että ”laki on tarkoitettu rikottavaksi”, voidaan kaikkien oikeuskäsitteiden hajoaminen tuskin tulkita paremmin. Esoteerikon oikeuskäsitys perustuu elämänlaeille, eikä niistä voi ”tinkiä”.

⁵”Kaiketi olemme melkeinpä jatkuvasti uusien moraalinormien tarpeessa. Niillä on taipumus jäädä jälkeen, ne eivät ole oikein tapahtumien tasalla – kai yksinkertaisesti siitä syystä, että ne pikemminkin kuluvat esiin yhteiskuntakehityksessä kuin muodostavat lähtökohdan kannanotoillemme. Yksilöllisellä tasolla ongelmasta tulee yhä monimutkaisempi. Siellä on luultavasti yhtä monta moraalinormia kuin on ihmisiä – ja täytyy saada olla, koska omat edellytyksemme ja sanoaksemme sopeutumattomuutemme määräävät mielipiteemme ja tekemme. Kuka kykenee elämään kitkattomasti joidenkin asetettujen sääntöjen mukaan, jos niiden todentamista ei ehkä emotionaalisesti hyväksy.”

⁶Tästä vaikeaselkoisesta analyysistä ilmenee, kuinka itse sanalla ”moraali” on taipumus sekoittaa käsitteitä, niin että ihmisten on mahdotonta pitää erillään säännöt, normit, tavat, tottumukset, käytäntö, katsantotavat, tunnereaktiot. Siitä kaikesta tulee yhtä sotkua, jonka seurauksena on käsitesekaannus.

⁷Hyväntahtoisuutta, palvelualttiutta, tahdikkuutta ja huomioonottoa, oikeita inhimillisiä suhteita ei pidä sekoittaa muihin käsitteisiin, vaan ne muodostavat oman ryhmänsä.

⁸Meidän aikamme osoittaa, kuinka riskialtista on perustaa oikeuskäsitys uskonnolle (oikeamin teologiselle dogmijärjestelmälle). Kun ihmiset ovat alkaneet oivaltaa teologisen julistuksen fiktiivisyyden, silloin myös kunnioitus yhteiskunnallista oikeuskäsitystä kohtaan on heikentynyt ja oikeuskäsitysten hajoamisesta on tullut yleinen ilmiö. Ihmisille ei ole selitetty, että oikeuskäsityksellä ei ole mitään tekemistä teologian kanssa, vaan se on sosiologinen (sanoisimme oikeudellinen) kysymys ihmisten välisestä kitkattomasta yhteiselämästä, että oikeusjärjestys on yhteiskunnallinen välttämättömyys, jonka tarkoitus on suojella yksilöitä hyökkäyksiltä ja kaikkien yhtäläisen oikeuden loukkauksilta. Yhteiskuntaa ei voi rakentaa viidakon laille, vahvemman oikeudelle, mikä johtaa kaikkien sotaan kaikkia vastaan.

⁹Oikeudellisessa suhteessa ihmiskunta on aina (historiallisena aikana) oleskellut barbaariseen läheisyydessä, mikä ilmenee yksilön oikeudellisen suojan puutteesta. Mielivaltaisuus on hallinnut ja vallanpitäjät ovat päättäneet, mikä on oikein ja mikä väärin. Periaatteessa voidaan sanoa, että valta on oikeutta, kunniaa, hyvinvointia (ellei varallisuutta käyttöoikeudella). Se on vielä enemmän: valta on viisautta, totuutta ja kauneutta.

¹⁰Niin teologit kuin poliitikot ja nyt myös tiedemiehet todistavat epäinhimillisyyksillään

yksilön oikeudellisen suojan puutteesta. Meidän aikanamme on oikeudellisesti suojattu vain se, jolla on vahva poliittinen organisaatio takanaan.

¹¹Kulttuuriaste ja sen todellinen oikeuskäsitys saavutetaan vasta sitten, kun ihmiskunta on hankkinut tietoa elämänlaeista. Vasta silloin se voi erottaa oikean ja väärän.

¹²Se, mitä ihmiset kutsuvat moraaliksi, on sosiaalisia käytänteitä, oikeuskäsityksiä, joita erilaiset yhteiskunnat saatujen kokemusten perusteella ovat muotoilleet tai katsoneet välttämättömiksi yhteiskunnan jatkumiselle. Nämä käytänteet on sitten liitetty vallitsevien uskontojen fiktiojärjestelmiin ikään kuin jonkin korkeamman vallan sanelemina, jumalallisina käskyinä, mikä antoi niille vaadittavan loukkaamattomuuden ja pyhyyden sädekehän. Se, että jotkut näistä moraalikäsitteistä ovat yhdenmukaisia elämänlakien (ykseyden lain ja vapauden lain) kanssa, vaikuttaa ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla johtuvan enemmänkin sattumasta kuin oivalluksesta, kun huomaa, miten niitä sovelletaan eri valtioissa, ja ennen kaikkea, kuinka valtio katsoo olevansa kaikkien elämänlakien yläpuolella murhaten, anastaen ja pettäen mielensä mukaan. Kuitenkin nämä ovat valtioita, jotka ylpeilevät niin sivilisaatiostaan kuin kulttuuristaan. Joidenkin valtioiden joutuminen. Valtiot, jotka ovat joutuneet jonkin rosvoklikin käsiin, ovat yhtä monta lisätodistetta ihmiskunnan yleisestä kehitystasosta. Massat huijataan kaikenlaisilla kohtuuttomilla lupauksilla ja ne uskovat sokeasti väärennettyihin ihanteisiin.

8.8 Moraali ja moralismi

¹Sana ”moraali” on peräisin latinan kielestä (mores = tavat) ja tarkoitti (ennen kuin teologit toteuttivat fiktion synnistä ja absolutisoivat siten kaikki oikeuskäsitteet) käytänteiden järjestelmää, joka oli tarkoitettu kertomaan barbaarille, kuinka tulee käyttäytyä ihmisten keskuudessa.

²Tietämättömyyden tavallinen sanojen väärinkäyttö on tietenkin johtanut siihen, että sana moraali on tullut merkitsemään erilaisia asioita, lähinnä kielten ja tabujen kokoelmaa, psykologisesti niin kieroutunutta kuin mahdollista. Lamauttava negatiivisuus on absolutisoitu vapauttavan positiivisuuden korostamisen sijaan.

³”Moraalin perusta on hyvyyden idea”. Niin voi tietenkin sanoa. Mutta vielääkään eivät filosofit ole osanneet päästä yhteisymmärrykseen tämän idean sisällöstä. Sen ongelman voi vain esoteriikka ratkaista. Se liittyy elämän tarkoitukseen ja päämäärään.

⁴Moraali on yhdenmukaistamista, tavanomainen todiste kaikkien tasa-arvoisuudesta.

⁵Moralistit uskovat heillä olevan jokin elämän oikeus asettaa vaatimuksia toisille. He tuomitsevat kaikki, jotka eivät tee pakkomiellestä säädylisyydestä. He ovat sokeita omalle arvostelukyvyytensä suvaitsemattomuudelleen, ylimielisyydelleen.

⁶Moralismi on tyypillinen esimerkki elämäntietämättömyydestä, itsesokeudesta ja suvaitsemattomuudesta, itsensä tuomarin istuimelle asettamisesta.

⁷”Sinun tulee, muuten tulet tuomituksi.” Tämä kieltäminen ja tuomitseminen on leimannut moraaliala kaikkina aikoina. Oikeuskäsitys on jotain aivan muuta. Viisaalle se on elämänlakien soveltamista. Kulttuuriasteella oleville arviointiperuste on kitkaton yhteiselämä, kaikkien yhtäläinen oikeus, oikeamielisyys, vapaus ja rauha.

⁸Vallitseva moraalien elämäntietoisuus, sen kohtuuttomat vaatimukset ja ikuinen tuomitseminen ilmenevät parhaiten oivalluksesta, että jokainen yksilö on jossain meille näennäisen loputtomalla kehitystasolla ja että hänen elämäntietoisuutensa ja käytöksensä ilmenee hänen saavuttamastaan tasosta.

⁹”Ihmiset eivät anna koskaan anteeksi.” Silloin kysytään: Kuka antoikaan heille oikeuden antaa anteeksi? Koska heiltä täydellisesti puuttuu jokainen oikeus tuomita, oikeus, jonka he itseriittoisuudessaan ovat anastaneet vastoin elämän Lakia (tuomitsevat tulevat tuomituiksi), tulee oikeudesta antaa anteeksi vain omahyväinen perusteeton oikeus. Anteeksianto on samoin kuin ”synti ja armahdus” satanistien karmeihin keksintö, jonka tarkoituksena on idiotisoida ja siten tyrannisoida ihmiskuntaa. Esoteriikan mukaan ei ole olemassa syntiä, ei armahdusta, ei anteeksiantoa, ei oikeutta tuomita. On olemassa yksinomaan Laki, kylvön ja korjuun laki. Se

on eräs elämänlaki, välttämätön elämän jatkuvuudelle, eivätkä edes jumalat voi sitä muuttaa.

¹⁰Kuitenkin on olemassa yhteiskuntalakeja, välttämättömiä yhteiskunnan jatkuvuudelle, joita ilman mikään yhteiskunta ei voi olla olemassa. On yhteiskuntalakeja, välttämättömiä yksilöiden välisten oikeussuhteiden sääntelemiseksi, välttämättömiä yhteiskunnalle, jossa ihmiset voivat elää rauhassa toistensa kanssa. Mutta näillä laeilla ei ole mitään tekemistä moraalin kanssa. Moraali on satanistien keksintö. Moraali tulee olemaan olemassa niin kauan kuin viha on ihmiskunnan elämäneliksiiri, sillä moraali antaa ihmisille sen verukkeen, jonka he tarvitsevat vihataksaan ja tuomitakseen. Moraali tulee olemaan olemassa niin kauan kuin ihmiskunta on riippuvainen emotionaalitajunnastaan. Moraali on eräs monista todisteista sille, että ”maailma tahtoo tulla petetyksi”, että ihmiset tahtovat pettää itseään.

¹¹Esoteerikon on helppo todeta, mitkä lausunnot uuden testamentin evankeliumeissa ovat todella peräisin Christokselta. Useimmat gnostilaiset sanonnat on luettu Christoksen tiliin. On olemassa myös aitoja Christoksen sanontoja ja näihin kuuluu: ”Älkää tuomitko...”. Aidot sanat on johdonmukaisesti jätetty huomioimatta ja ennen kaikkea soveltamatta. Tuomio on vihan vahvin ilmaisu ja vakavin erehdys sekä vapauden lain että ykseyden lain suhteen. Tuomio sulkee pois tuomarin elämänyhteisyydestä, ja niinpä sen voidaan sanoa olevan ”tyhmyyttä, pahempaa kuin rikos”.

¹²Olemme täällä saadaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä. Melkeinpä täydellisestä elämäntietämättömyydestämme johtuen teemme enimmäkseen vain virheitä, joita me (niistä opittuamme) kutsumme typeryyksiksi. Moralismien elämäntietoisuus on siinä, että se uskottelee meille, että nämä typeryydet ovat anteeksiantamattomia. Sen sijaan ne ovat olleet välttämättömiä kokemuksia, jotka ovat opettaneet meille terveellisiä, jopa välttämättömiä opetuksia. Me opimme erehdyksistä. Sen sijaan, että olisimme kiitollisia näistä, kiusaavat monet itseään moittimalla ja myrkyttämällä siten koko elämänsä. Siten moralismilla on itsetuhoisa vaikutus ihmiseen. Teemme psykologisen virheen samastaessamme itsemme menneisyytemme typeryyksiin, kun taas meidän paheksumisemme osoittaa, että olemme erilaisia. Me samastamme kokemuksiimme, ja tämä tekee moralismista elämäntietoisuuden.

¹³Kristillinen fiktio ”pelastuminen synnistä” vaikuttaa psykologisesti siten, että se vapauttaa yksilön hänen menneisyydestään: ”se on anteeksi annettu”. Ja monille tämä vapautuminen on ollut heidän ”kristillisen uskonsa” perusta. Esoteerikko, joka ei voi hyväksyä tätä epäoikeudenmukaisuutta, lohduttaa itseään ajatuksella, että hän joskus saa tilaisuuden hyvittää.

¹⁴Moraalin psykologinen virhe on kielto (sinä et saa). Näin sanotaan lapsille, jotka eivät ymmärrä, ennen kuin ne ovat oppineet käyttäytymään ihmisten keskuudessa. Mutta niin ei sanota aikuisille. Sitä paitsi kiellot loukkaavat vapauden lakia. (On kokonaan toinen asia, että yhteiskunnassa täytyy olla kitkatonta yhteiselämää koskevia sosiaalisia ohjeita.) Korjuun laki ei sano ”sinä et saa” eikä ”sinun pitää”, vaan ”jos käyttäydyt niin tai näin, seurauksena on tämä tai tämä”. Valitse menestyminen tai epäonnistuminen vapauden lain mukaan! Kaikki tämä edellyttää tietenkin sen verran arvostelukykä, että tietää, mistä on kyse, ennen kuin tekee valinnan. Kaikki tämä moraalista koskeva jaarittelu on merkityksetöntä ilman kehityssasteita koskevaa tietoa.

¹⁵Shakespeare oli esoteerikko, ja vain esoteerikko voi ymmärtää häntä oikein. Hänen draamansa todistavat siitä, että hänellä oli tietoa ihmiskunnan eri kehityssasteista ja reinkarnaatiosta. Häntä on syytetty siitä, ettei hän ollut moralisti. Mutta hän kuvasi erilaisia ihmistyyppijä heidän tasoillaan. Kaikki olivat oikeassa, koska he olivat sellaisia. Moralisti ei pysty näkemään, että yksilö on sellainen omalla tasollaan ja ettei hän voi sille mitään, ettei hän voi olla toisenlainen. Shakespearea on moitittu siitä, ettei hän sallinut rangaistuksen seurata rikosta. Mutta sellaista elämä on. Virheidemme seurauksia emme näe sen tähden, että ne ilmenevät myöhemmässä inkarnaatiossa. Aikamme sofistit ovat sitä mieltä, että kaikki ovat oikeassa, että kaikki mielipiteet ovat yhtä oikeutettuja ja että kaikki mielipiteet ovat yhtä hyviä ja oikeita, ikään kuin ei olisi mitään sinänsä totuudellista ja oikeaa. Mutta moralisoinnista

luopuminen ei merkitse näkemyksen tai teon hyväksymistä. Esoteerikko ei tuomitse. Mutta hän oivaltaa virheet ja tietää, mistä ne johtuvat.

¹⁶Elämäнкäsitys on erilainen eri tasoilla, ja tämä jatkuu pitkänä sarjana yhä korkeampia tasoja ja yhä oikeampaa käsitystä, kunnes yksilö saavuttaa platonisen ideain maailman ja voi itse todeta tosiasiat ja arvioida, oivaltaa ja ymmärtää, mikä sinänsä on totta ja oikeaa.

¹⁷Eräs todiste moralismin psykologisesta arvostelukyvyydestä on se, että (sovinnaisen tekopyhyden) nuhteettomuutta pidetään pätevyyden merkinä. Ikään kuin oivallus ja kyky toteuttaa ihanne olisivat sama asia ja erottamattomia, mikä on mahdollista vain viidennen luomakunnan jäsenille. Sitä paitsi, missä on logiikka? Uskonto pakottaa kristityn tunnustamaan ehdottoman synnillisyytensä, mutta hän vaatii saavansa esiintyä synnittömänä ihmisjoukon edessä. Moraalinen itesokeus on myös todiste psykologisesta typeryydestä. Tähän voidaan lisätä moraalinen pelkuruus, joka on yhtä suurta kuin tekopyhyys. Tämän lisäksi yhdennessätoista käskyssä tulee esille moralismin kyynisyys ja jokaisen kiinni otetun anteeksiantamaton tuomitseminen. Ja nämä ihmiset puhuvat moraalista. Pohja on todellakin saavutettu! Vielä pahempi, että se on parantumaton. ”Se, joka on ilman syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven.” Ja kristityt ovat päivittäin heitelleet kiviä kahdentuhannen vuoden ajan siitä lähtien, kun tämä sanottiin. Kuinka monta tuhatta vuotta tämä tuleekaan jatkumaan? Kysykää tekopyhältä moralistilta, milloin hän aikoo lopettaa, milloin hän (lopulta) oivaltaa typeryytensä.

¹⁸Moralistit, jotka kaikki ovat joko aavistamattomia tai tietoisia omasta tekopyhydestään ja omasta teeskentelystään, vaativat yhdenmukaisuutta opin ja elämän välillä ja tuomitsevat siinä ”epäonnistuneet”. Sellaisilla vaatimuksilla kukaan ei voisi olla opettaja. Edellisissä elämässämme hankkimamme ominaisuudet voimme kyllä helposti elvyttää. Mutta useimmat ominaisuudet hankitaan hitaasti kehityksen kuluessa miljoonien vuosien aikana. Milloin ihmiskunta vapautetaan moralisteista?

¹⁹Monet ovat kerran hankkineet emotionaalisen pyhimyksen kaikki ominaisuudet, mutta eivät ole saaneet tilaisuutta kehittää niitä uudelleen, yleensä sen tähden, että on hankittava muita ominaisuuksia tai kykyjä, jotka vaativat kaiken ajan ja energian.

²⁰Me arvioimme itseämme hyvien aikomustemme perusteella ja toisia heidän tekojensa perusteella.

²¹Moralistit arvioivat ihmistä hänen vikojensa ja puutteidensa perusteella. Mutta esoteerikko arvioi hänet hänen saavuttamansa kehitystason ja hänen joillakin alueilla esiintyvien kykyjensä suuruuden mukaan. Viat ja puutteet ovat usein hinta, jonka hän saa maksaa suuruudestaan.

²²Moralisti on itesokea. Useimmiten hän ei tiedosta, mitä hänen alatajunnassaan liikkuu. Poul Bjerre, psykoanalyttikko, jolla oli tilaisuus katsoa hieman ”julkisivun” taakse, totesi ”oxfordisteista”, näistä julkisista itsensä tunnustajista, esoteerikolle itsestään selvän tosiasian: ”Pienet, pukevat hairahdukset ovat edukseen puhujakorokkeella, mutta se mikä on horjuttanut sielun perustuksia, ei sovellu julkisuuteen.” Heille ei tullut edes mieleen tunnustaa konfliktejaan tunnustuskokouksissa. Ja sitten ihmiset uskovat tuntevansa itsensä.

²³Minkälaisia ihmisiä me olemme, sinä ja minä? Siitä todistaa maailmanhistoria.

²⁴Se, jolla on vähänkin itsetuntemusta, ei puhu koskaan pahaa toisista. Se on todiste.

²⁵Kun moralistit puhuvat ”tuhlatusta elämästä”, he tarkoittavat, ettei yksilö ole hyödyntänyt mahdollisuuksiaan kehitykseen tai myötävaikutukseen, vaan on ”epäonnistunut”. He eivät oivalla, ettei yksilö ole vielä hankkinut eräitä vaadittavia ominaisuuksia, välttämättömiä, jotta hän voisi onnistua ja käyttää oikein todettavissa olevia ominaisuuksiaan. Ilman harmonisesti muotoiltua tuhansien ominaisuuksien varastoa eivät yksittäiset ”loistavat” ominaisuudet useinkaan pääse oikeuksiinsa. Me tiedämme niin vähän kaikista näistä hankkimistamme ja piilevistä ominaisuuksistamme ja kaikista niistä ominaisuuksista, jotka meiltä vielä puuttuu. Jos moralistit aavistaisivat suunnattoman elämäntietämättömyytensä, he eivät toimisi asiantuntijoina ja tuomareina. Jo se, että on tullut ihmiseksi, on todiste lukemattomien ominaisuuksien hankinnasta.

²⁶Moralisti eivät tiedä mitään reinkarnaatiosta eivätkä kylvön ja korjuun laista, elämästä inkarnaatioiden välillä, kehityksen laista ja eri kehitysasteista. Mitä vähemmän tietää, sitä varmempi on illuusioistaan ja fiktiostaan.

²⁷Jos moralisteilla olisi elämäntietoa, he eivät olisi niin hämmästyneitä virheistä, joita myös humaniteettiasteella olevat voivat tehdä, näiden vioista ja puutteista ja kaikenlaisista epätodellisuuksista. Osaksi he eivät tiedä mitään korjuun lain vaikutuksista, tästä joiltain osin kauhistuttavasta laista. Osaksi he eivät voi koskaan käsittää korkeammilla tasoilla olevien vaikuttimien, eivätkä tiedä, että vaikutin on kaiken olennainen asia kaikessa toiminnassa.

²⁸Moralistit vaativat, että neron pitäisi olla nöyrä. Meillä on kaikki syy reagoida tähän Goethen tapaan: ”Nur die Lumpen sind bescheiden.” (”Vain mitättömät ovat vaatimattomia.”) Mitä vaatimuksia moralistit voivat asettaa? Vain se, että he ovat moralisteja osoittaa, että he ovat valheellisia farisealaisia ja teeskentelijöitä.

²⁹Goethen kirjoituksissa on monia esoteerisia ideoita, jotka todistavat tietolähteestä, runsaasti esoteerisen oivalluksen leimaamia lausuntoja, Eräs sellainen, joka erityisesti moralistien olisi hyödyllistä painaa mieleen, on: ”Es irrt der Mensch, so lang er strebt.” (”Ihminen harhailee niin kauan kuin hän pyrkii.”) Me kaikki teemme yleensä vain virheitä, riippumatta siitä, kuinka järkevinä ja hyvántahtoisina me muutoin pidämme itseämme. Näin on, koska meillä ei ole tietoa elämästä ja elämänlaeista.

³⁰Meidän aikanamme perustetut kirjallisuushistorian professuurit mahdollistavat akateemisen tohtorinarvon hankinnan toisten kirjallisia saavutuksia hyväksikäyttäen. Se on eräänlaista henkistä ruumiinryöstöä, jossa kirjallisuushahmojen kaikkien paheiden, vikojen ja puutteiden esiintuomista pidetään tärkeinä tieteellisinä löytöinä. Näiden professuurien pitäisi pian olla kypsiä lakkautukseen.

³¹Larochefoucauldin ajatelmat ovat kokonaisuudessaan räikeä moralismiin kohdistettu satiiri, vailla vaikutusta, kuten aina, koska ihmisillä täytyy olla vihamotiivinsa. Taistelu moralismia vastaan on kuin ruoskisi Hellespontenin aaltoja rautaketjuilla. Ne aaltoilevat sitäkin enemmän. Kreikkalaisen sadun Hydra oli panettelun symboli. Jokaisen katkaistun pään tilalle kasvoi kaksi uutta. Esihistorian aikaiset kreikkalaiset olivat hyvin tietoisia siitä, että ihmiset oleskelevat eri kehitysasteilla.

³²Seuraava erään 45-minän antama lausunto voi ehkä saada jonkun pohtimaan moralismin vaikutuksia, jotain, mitä useimmat (valaisevaa kylläkin) yrittävät vaistomaisesti välttää: ”Niin kauan kuin naiset eivät puolusta nk. langenneiden naisten asiaa moralistien panetteluun osallistumisen sijaan, niin kauan he tulevat turhaan taistelemaan täyden tasa-arvon puolesta. He tekevät kaksi virhettä: he ovat moralisteja ja siten tekopyhiä ja he tuomitsevat oman sukupuolensa.”

³³On ollut olemassa muutamia rohkeita edistyneitä miehiä ja naisia, jotka ovat tehneet kaikkensa vastustaakseen häijyä moralismia ja kyynistä valheellisuutta, tätä satanistien tehokainta asetta taistelussa kaikkia uranuurtajia vastaan. Blavatsky teki parhaansa uhmataakseen tätä elämää myrkyttävää juoruilua. Hänellä oli tapana käyttää miesten vaatteita, hän ratsasti hajareisin (kauhistuttavaa noina aikoina), tuprutteli kuin savupiippu, kiroili kuin merimies ja kerskui aviottomista lapsistaan. Ei ole ihme, että häntä herjattiin ja hänet tuomittiin. Hän valitti sittemmin tätä haastavaa tekoaan, ei itsensä vuoksi, vaan siksi, että herjaus vaikutti myös työhön, jota hänet oli määrätty tekemään ihmiskunnan hyväksi.

³⁴Taistelu moralismia, sosiaalisen tekopyhyyden kyynistä vihanlevitystä vastaan, lienee toivotonta, niin kauan kuin ihmiset ovat alemmalla emotionaaliasteella, jolla viha on yksilön elämäneliksiiri.

³⁵Kun ihmiskunta kerran tulevaisuudessa on saavuttanut kulttuuritason, hankkinut vetovoiman ominaisuudet, silloin yksilöt ovat oivaltaneet moralismin elämänkielteisyyden ja lakanneet tuomitsemasta toisia (ja itseään) heidän ”vioistaan ja puutteistaan”. Siihen saakka hallitsee itsesokeus.

8.9 Satanismi

¹Pahuutta on kaikki, mikä työskentelee ykseyttä, kehitystä, itsetoteutusta vastaan. Se kärjistyy äärimmilleen niissä yksilöissä, joilla on riittävästi tietoa karkeafyysisistä, fyysiseetterisistä ja emotionaalisisista ”voimista”, voidakseen tietoisesti ja järjestelmällisesti hallita näiden maailmojen aineen tarkoituksella vastustaa evoluutiota. He tekevät tämän työskentelemällä involuution parissa ja sen puolesta, mikä merkitsee ihmiskunnalle paluuta barbaariasteelle. Nämä satanistit ovat mainittujen maailmojen todelliset valtiat. Heidän valtansa on näennäisesti suurempi kuin sen kollektiiviolennon, joka valvoo ihmiskunnan kehitystä. Mutta heitä valvovat kohtalonlain kollektiiviolennot, eikä heillä ole aavistustakaan siitä. Kaikki heidän suunnitelmansa ja salahankkeensa tuhotaan, mikäli ne eivät palvele korjuunlakia. Tietämättään he palvelevat puhtaanapitolaitoksena ja pyövelin apureina, huonon korjuun välittäjinä. Tämän lisäksi he eivät pysty mihinkään. Vapauden lain rajoissa he voivat kuitenkin harhauttaa ja vietellä elämäntietämättömiä tulemaan tiedostamattaan heidän palvelijoikseen. Siinä he hyödyntävät vääriä lupauksia, jotka tyydyttävät kaikki itsekkyyden illuusioiden ja houkuttelevat varomattomat kylvämään huonoa kylvöä, mikä myös viivyttää kehitystä.

²Se, mikä erottaa planeettahierarkian mustasta loosisista, on se, että valkoiset käyttävät vain evoluutioenergioita, kun taas mustat käyttävät vain involuutioenergioita. Involuutio on kuitenkin välttämätön manifestaatioprosessi, ja pakottamalla korkeampia ainelajeja alas alempiin maailmoihin ja molekyylilajeihin mustat hyödyttävät involuutioprosessia. Tämän he tekevät kuitenkin tahattomasti eivätkä suinkaan tarkoituksella hyödyttää vaan vastustaa evoluutiota. Involuutioaineesta muodostuneiden elementaalien tehtävänä on vaikuttaa evoluutiolentojen verhoihin ja siten heikentää monadien mahdollisuutta hallita näitä verhojaan, koska elementaalienergia on vahvempi kuin monadien ennen kuin nämä ovat hankkineet kyvyn hyödyntää verhojensa kolmeen korkeimpaan molekyylilajiin (1-3) kuuluvia vahvempia evoluutioenergioita. On mitä korkeimmassa määrin epäoikeutettua yrittää puolustaa satanistien työn tuotteita (elementaalien olemassaoloa) kutsumalla ihmisen käsitystä pahasta väärinkäsitykseksi, koska itse involuutioprosessi on välttämätön. Länsimaalaista hämmästyttää yhä uudelleen intialainen mentaliteetti, joka voi kieltää niin aineen kuin pahan olemassaolon. Molemmat ovat todellisia, ja pahuus on kauhistuttava realiteetti ja pahuutta on kaikissa olosuhteissa nimitettävä pahuudeksi. Ketään ei hyödytetä aiheuttamalla käsitesekaannusta. On olemassa muita tapoja osoittaa eroavaisuuksia kuin tekemällä käsitteet absoluuttisiksi. Mikä tahansa absolutisointi on virhe, josta meidän olisi pitänyt päästä eroon korkeamman mentaalitason perspektiivijattelulla.

³Kaikki poliittiset tai uskonnolliset hallintojärjestelmät, jotka kieltävät ajatusvapauden, sananvapauden ja painovapauden, ovat mustan loosin edustajia. Ihmiskunnan kokonaiselämänvaisto on terve, mutta kansat sallivat itsensä idiotisoinnin, ennen kaikkea, jos antavat pelon, satanistien pääaseen, hallita itseään.

⁴Kuinka syvälle juurtunut onkaan satanistisen opin fiktio, että ”ihminen on syntynyt syntiin”, käy selvästi ilmi siitä, että okkultistit saatuaan kuulla, että myös 45-minutit avioituvat, epäilevät tätä tosiasiaa. Mutta organismi on jumalallinen luonnontuote, jolla on suuri tehtävä tajunnankehityksessä. Kaikki luonnollinen on jumalallista. Mutta satanistit ovat onnistuneet idiotisoimaan ja raaistamaan ihmiskunnan.

⁵Hetken pohdiskelun pitäisi sanoa okkultisteille, että 45-minuuttien täytyy avioitua jalostaakseen rotua, ja myös tarjotakseen inkarnoituville 45-minuuteille ja vielä korkeammille minuuteille sopivan organismin ja sopivan kasvuympäristön.

⁶”Parasta ihmisessä on koira.” Tai kuten Schopenhauer ilmaisee sen: ”Mitä enemmän opin tuntemaan ihmiset, sitä enemmän rakastan koiria.” Se on perusteltua. Koira on saavuttanut yhtä korkealle eläinkunnassa kuin ihminen yli-inhimillisen valtakunnan rajalla. Suurin osa ihmiskuntaa oleskelee edelleen barbaariasteella tai sen läheisyydessä. Mutta muillakaan ei ole mitään aihetta ylpeilyyn. Satanistien harhaanjohtamina ja idiotisoimina me olemme kaikki tehneet uskomattoman määrän kaikenlaisia pahoja tekoja vuosimiljoonien ajan. Ja sen, joka luulee

olevansa vapaa puutteista, vioista ja paheista, lienee hankittava lisää tarpeellisia kokemuksia tässä elämässä tai tulevilla inkarnaatioissa. ”Olemme kaikki osa ihmiskuntaa”, ja tämä esoteerinen selviö sanoo enemmän kuin moralistit kykenevät tajuamaan. Monet humaniteettiasteen saavuttaneet ja siten pyhimysasteen taakseen jättäneet (hankkineet lopullisesti emotionaalisen vetovoiman kaikki ominaisuudet, jotka myöhemmissä inkarnaatioissa ovat piileviä), ovat korjuun lain mukaan pakotettuja tekemään ulkopuolisille käsittämättömiä virheitä, mikä on ratkaisematon arvoitus heidän aikalaisilleen ja jälkeläisilleen. Ne, jotka eivät ole olleet sellaisen kokemusten tarpeessa, voivat pitää itseään onnellisina. Riippuu heistä itsestään, tulevatko he välttämään sellaiset kokemukset tulevaisuudessa.

⁷Yhtenä satanismin jatkuvista voitoista voidaan pitää sitä, että mustat lähes aina onnistuvat ”tekemään vaarattomiksi” henkiset tienraivaajat ja turhauttamaan panokset, jotka planeettahierarkia on tarkoittanut heidän toteuttavan ihmiskunnan evoluutiossa. He tekevät sen mobiilisoimalla moralistit ja heidän kyynisen tavanomaisuutensa langettaa moraalisia kuolemantuomioita valontuojille. Tämäkin on huomioitava tekijä niille ajattelijoille, jotka tutkivat elämänlakeja, ja tässä tapauksessa ihmiskollektiivin yhteistä kylvöä ja korjuuta.

8.10 Ihmistuntemus

¹ Eräs vanha viisas mies sanoi, että historia ja elämäkokemus olivat opettaneet hänelle, että pahin mitä jollekin voi tapahtua, on ”joutua ihmisten käsiin”. Se kertoo paljon ihmiskunnan nykyisestä kehitystasosta. Monessa suhteessa se oleskelee edelleen barbaariasteen läheisyydessä.

²Alempien asteiden oikeuskäsityksiin perehtymällä voi oppia paljon. Tulemalla tietämään kuinka asioiden ei pitäisi olla, voidaan ehkä vähitellen päästä tietämään kuinka niiden tulisi olla. Viisaus on monessa suhteessa negatiivisuuden tuntemista. Elämäkokemus on enim-mäkseen sellaista tietoa. Ihmisillä on ollut aivan liian harvoja tilaisuuksia oppia korkeammilla asteilla olevilta yksilöiltä, kuinka heidän tulisi reagoida elämän lukemattomissa tilanteissa. Vaara omalle olemukselle vieraan jäljittelystä on tietenkin aina olemassa. Ja tämä vaara on sitä suurempi, mitä enemmän historiallisilta persoonallisuuksilta riistetään heidän yksilöllisyytensä ja luonteenlaatunsa, jolloin he vaikuttavat verettömiltä abstraktioilta. Elämäkertoja tulisi kirjoittaa vain niiden, jotka ovat kauan eläneet suurten henkilöiden kanssa, ja joilla on edellytys ymmärtää heitä ja jotka eivät tulkitse heitä väärin; ei historioitsijoiden, jotka kuvittelevat, uskovat, olettavat ja perustavat luonteenkuvauksensa arvailuille ja psykologisille ”johtopäätöksille”.

³On olemassa monta eri lajia ja monta eri astetta vihaa barbaariasteen mitä kiihkeimmästä poistuvasta vaikutuksesta kulttuuriasteen ja myös humaniteettiasteen (47:5) jäljellä olevaan taipumukseen. Nämä lajit ja asteet ovat saaneet monia eri nimityksiä. Elämäntietämättömyys, joka uskoo voivansa arvioida kaiken, ei useinkaan näe eroa eri lajien välillä ja tulkitsee väärin kaiken omalaatua ja luonteenlaatua koskevan. Alemmilla asteilla olevilla ei ole mahdollisuutta arvioida korkeammalla asteella olevia. On myös selvää, että heidän on mahdotonta oivaltaa tämä. Ja demokraattinen epäkunnioitus ja halveksunta tekee oikaisun mahdottomaksi.

⁴Elämäntietämättömyyden ei ole aavistustakaan siitä, kuinka rasittavaa, harmittavaa, voimaa kuluttavaa ”korkeammille olennoille” voi olla heidän ainainen väärinymmärretyksi tuleminen näiden aina röyhkeiden, epäkunnioittavien, vastenmielisten yksilöiden taholta, joista voidaan sanoa, että heidän ”ansionsa” näyttävät olevan olemassa pääasiassa heidän puutteidensa peittämistä varten.

⁵Käsitys siitä, mitä yksilöt pitävät oikeana tai vääränä, johtaa aina spontaaniin reaktioon jokaisen oikeuden loukkauksen yhteydessä. Yksilön tasosta ja oikeudenloukkauksen asteesta riippuen tämä reaktio ilmenee eri tavoin. Selitettävissä oleva periaate barbaariasteella on samasamasta-periaate.

⁶Sallimalla mustan loosin johtavan itseään tällä surun planeetalla ihmiskunta on ehkäissyt

tajunnankehitystään ja kylvänyt kauhun kylvöä ja sen seurauksena sanoinkuvaamatonta karsimystä. Me kaikki olemme pääsääntöisesti vahvistaneet kaikki huonot ominaisuudet korkeaan prosenttimäärään ja laiminlyöneet hyvien ominaisuuksien hankinnan. Tämä on tosiasia, jota kaikkien moralistien tulisi harkita sen sijaan, että he uskomattomassa itsesokeudessaan katsovat olevansa erinomaisia. Aivan oikein näki Bertrand Russell moralistien tavanomaisessa teeskentelyssä ihmisen mitä vaikeimmin saavutettavissa olevan pahan. Teologinen fiktio synnin anteeksiannosta, mikä on ivaa elämänlakeja ja elämän leppymätöntä oikeudenmukaisuutta kohtaan on myös myötävaikuttanut moralistien omahyväisyyteen. Näin ihminen pääsee synnistä, ja voi taas heittää ensimmäisen kiven. Tällaisesta oikeuskäsityksestä seuraa myös yleinen sekaannus oikean ja väärän suhteen, josta me kaikki olemme saaneet kärsiä vuosituhansien aikana.

⁷Sen sijaan, että näkisivät hyvän ja auttaisivat jokaista kehittämään heissä taipumuksena olevia hyviä ominaisuuksia, tekevät sekä teologit että moralistit parhaansa keskittyen pahuuteen ja siten vahvistaen sitä. Elämäntietämättömyydessä on kaiketi vaikea päästä pidemmälle. Ihmisten on korkea aika alkaa ymmärtää sellaisen teologian ja moralismin satanismi. Ne, jotka tuomitsevat ovat vihaihmisia.

⁸Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että jotkut voivat pitää samaa yksilöä erittäin hyvänä ja toiset erittäin pahana. Ne, jotka aina näkevät pahimman, todistavat siten poistytöntyvistä värähtelyistään ja siitä, että he elävät alemmilla emotionaalisilla alueilla. Me vaikutamme tiedostamattamme kaikkiin värähtelyillämme. Erittäin jalo ihminen vahvistaa värähtelyillään kaikkea toisissa olevaa ja tekee siten huonosta ihmisestä vielä pahemman. Sen tähden häntä myös useimmiten vihataan, sitä enemmän, mitä jalompi hän on.

⁹Suvaitsemattomuuden periaate merkitsee yksilön vapauden kumoamista. Sen täytyy johtaa kaikkien sotaan kaikkia vastaan. Esoteerikko on saanut oppia iloitsemaan kaikkien mielipiteistä ja siitä, että yksilö on ylipäättään välittänyt hankkia mielipiteitä. Se on joka tapauksessa edistysaskel. Ihmisiltä ei saa vaatia liian paljon.

¹⁰Nykyisessä muodossaan uskonto ja moraali ovat suvaitsemattomuuden todellinen perusta. Ne ovat poistytöntyviä ja palvelevat vihaa sen kaikissa lukemattomissa ilmaisumuodoissa. Mitään todellista (eri kehitystasoja vastaavaa) ajatuksenvapautta ei voi olla olemassa niin kauan kuin viha hallitsee ihmiskuntaa.

¹¹Esoteerikolle elämäntaito, elämäntapa, ei ole moraalisuutta, vaan hänen elämänlaeista saamansa ymmärtämyksen loogista soveltamista. Moraalinen arviointi on elämäntietämättömyyden fiktio ja on aina osoittautunut johtuvaksi täydellisestä itsetuntemuksen puutteesta, aina yhdistyneenä tiedostamattomaan (ikävä kyllä usein myös tietoiseen) teeskentelyyn ja toiveeseen kyetä aliarvioimaan toisia.

¹²Niin kutsutut pyhimykset ovat harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta osoittaneet sekä kiihkomielisyyttä että vihaa ja tuomitsemisesta. On korkea aika poistaa pyhimyksen sädekehän kaikkietävyuden patentti. Todelliset tuntemani ”pyhimykset” ovat aina olleet nöyriä ja oivaltaneet melkein täydellisen elämään kelpaamattomuutensa (”epätäydellisyytensä”). Heille toisten moraalinen arviointi oli täysin mahdotonta.

¹³Uskonnot ovat lukuisten todellisuuden ja elämän väärintulkintojen ohella antaneet ihmiskunnalle fiktion, jonka mukaan vapahtajan täytyy olla opettaja, julistaja, profeetta jne. Planeettahierarkia korostaa, että jokaisesta ihmisestä täytyy tulla ”pelastaja”, ennen kuin hän voi siirtyä viidenteen luomakuntaan. Pelastajia ovat kaikki, jotka antavat panoksensa evoluutiossa: valtiomiehet, ”filosofit”, tiedemiehet, taiteilijat jne. Moralistit alemmuuskomplekseineen ja poistytöntyvoimineen (vihoineen), joiden täytyy vetää kaikki suuruus lokaan, ovat aina tuominneet nämä suuret heidän väistämättömien vikojensa vuoksi. (Yleensä suurempien kuin normaalisti, osaksi koska he ovat laiminlyöneet joidenkin aspektien uudelleen hankinnan, osaksi siksi, että heidän voimakkaammat energiansa vahvistavat heidän puutteitaan.) Moralistit todistavat siten elämäntietämättömyydestään ja kyvyttömyydestään arvioida oikein. Ihminen

tulee arvioida (jos hänet nyt ehdottomasti on arvioitava) hänen työpanoksensa perusteella, hän suorittamansa supernormaalin työnsä perusteella, eikä hänen vikojensa ja puutteidensa mukaan. Myös neroon pätee, että ”sydän tuntee oman katkeruutensa”. Mutta ihmisten moitteita vastaan hän voi kohottaa päänsä korkealle. Jos hän arvioisi toisia moralistien tuomitessaan käyttämän mittapuun mukaan, he olisivat sääliittäviä. Ainoa, minkä moralistit voivat tuoda esiin, on heidän sääliittävä vihansa, kaikista vioista pahin. Mutta niin suuri on elämäntietämättömyys, että lapset pienestä pitäen harjoitetaan halveksimaan.

¹⁴Silloin tällöin koko ihmiskuntaa järkyttää jokin suuri skandaali, mikä osoittaa kansan kehitystason. Hieman pienemmässä koossa se ilmenee skandaalissa, joka koskee joitakin korkeaa-arvoisia henkilöitä yhteiskunnassa. Tietämätön sanoo, että ne ja ne ovat sellaisia. Yksilöt leimataan erityisen ”mustiksi lampaiksi” tai ”kieroiksi tyypeiksi”. Elämää kokenut näkee asian täysin toisella tavalla. Ilmiön yksittäiset piirteet katoavat ja yleiset ilmaantuvat. Sellainen ihmiskunta on, aina kun olosuhteet sellaisen mahdollistavat. Sellaista tapahtuu suuremmassa tai pienemmässä mittakaavassa kaikkialla ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella. Mutta vain harvinaisissa poikkeustapauksissa tämä tulee yleisön tietoisuuteen. Puolustuskyvytön on oikeudeton, koska kukaan ei välitä ”uhrautua” asialle.

¹⁵Ikuisen oikeudenmukaisuuden lakiin kuuluu, että kaikella on hintansa ja että kaikki lainat on enemmän tai myöhemmin maksettava takaisin. Kun elämän lopullinen tase on selvitetty, kuuluu kysymys: vastaavatko velka ja saatava toisiaan? Antava saa. Koko elämä on antamista ja saamista, vapaaehtoista tai vastentahtoista. Kukaan ei ole saanut enempää, kun lopullinen saldo on selvitetty. Sen tähden kateus on karkeaa elämäntietämättömyyttä, lisäksi se on vihan arvostelukyvyyttömyyttä.

¹⁶Jokainen tuntee, ettei häntä ymmärretä, että hän on väärinymmärretty. Tämän pitäisi opettaa jokainen oivaltamaan, että myös hän väheksyy kaikkia muita. Sen jälkeen on ehkä mahdollisuus vakaviin yrityksiin tutkia ymmärtämisen edellytyksiä.

¹⁷Vasta kulttuuriasteella olevilla, niillä, jotka tavoittelevat korkeampaa emotionaalisuutta, on tarvittava vastustuskyky ikuista juoruilua ja panettelua vastaan. Muut ottavat vastaan myrkyn, koska se kiihottaa poistyyntövoimaa.

¹⁸Koska kaikki, mikä viittaa korkeampaan tasoon, tulehduttaa tasa-arvokompleksin, saa se, joka ”heittää helmiä”, jotka ovat hänen omia ideoitaan, maksaa siitä. Riski ei ehkä ole kovin suuri, kun lainaa toisten sanoja, koska se käsitetään sitten ”huonona arvostelukykynä”. Kirjailijoilla on se etu, että he voivat laittaa viisauden sanansa toisten suuhun ja lisäksi saada jonkun sopivasti pilkkaamaan niitä, jolloin piikki ei loukkaa, minkä moralisti muuten aina tuntee kohdistuvan häneen.

8.11 Kultainen keskitie

¹Jos on lainkaan käytettävä moralistien alkukantaisia oikeuskäsitteitä (hyve ja pahe), merkitsee pahe esoteriikan mukaan kaikkea, mikä on ristiriidassa elämänlakien kanssa. Näihin paheisiin kuuluu uteliaisuus, koska se loukkaa toisten oikeutta saada pitää yksityiselämänsä rauhassa toisten loukkauksilta.

²Hyve on kyky valita oikein, kyky löytää kultainen keskitie äärimmäisyyksien välillä.

³Vastakohta oikean ja väärän välillä osoittaa ihmiselle kuljettavan keskitien, ”kultaisen keskitien”. Mitä enemmän yksilön oikeuskäsitys hienostuu, sitä kapeammaksi käy tie, kunnes siitä tulee se veitsenterävä tie, josta planeettahierarkia puhuu. Vasta sitten olemme turvallisella tiellä.

⁴Maan lait osoittavat äärimmäiset rajat. Kulttuuriympäristössä oikeusvaiston ansiosta yhä hienostuneemmat normit (”niin ei saa tehdä”) kehittyvät ”tahdikkuudeksi”, jolloin tie kapenee entuudestaan.

⁵Ne, jotka puhuvat ”valkeiden valheiden” oikeutuksesta, vaeltavat yhä vielä aika leveää tietä. Näihin kuuluu myös uteliaisuus ja juoruilu, kiinnostus toisten henkilökohtaisiin asioihin.

⁶ Kehitystaso ilmenee aika hyvin oikeuskäsityksestä.

⁷ Oivallus löytää kultaisen keskitien. Mutta taito kulkea sitä riippuu vetovoiman ja poistyyntövoiman välisestä emotionaalisesta tasapainosta.

⁸ Siellä, missä hyvyttä ei yhdistetä terveeseen järkeen, hyvyydestä tulee pahe ja syy siihen, että järjettömyys ja mielivalta saavat suuressa määrin hallita.

⁹ Se hyvyys, joka on hölläkätisyyttä, jättää kentän röyhkeydelle, kyynisyydelle ja hyväksikäytölle.

¹⁰ Se hyvyys, joka sallii pahuuden hallita, on osasyllinen siihen, mitä pahuus saa aikaan.

¹¹ Itsekriittisyys on hyvä asia. Mutta se ei saa olla liioiteltua eikä sairaalloista. Jotkut asettuvat aina itseään vastaan aina alistumiseen saakka. He eivät oivalla, että oikea on oikein, sinusta tai minusta riippumatta. Minun on mahdotonta olla aina väärässä. Sellainen näkemys on abso-lutisoitua arvostelukyvyyttömyyttä. Minä saatan olla oikeassa huolimatta siitä, että se olen minä. Sen kaltaiset tilanteet todistavat elämää tuhoavista moraalikomplekseista, joiden edistämiseksi ja vahvistamiseksi kristinusko on tehnyt kaikkensa.

8.12 Terve järki ja tasapaino

¹ Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi, mutta ei enempää. Kaikessa toiminnassa on vältettävä äärimmäisyyksiä. Toisten auttaminen siten, että vahingoittaa itseään turhaan ja tulee toisille taakaksi, on virhe.

² Anna sille, joka pyytää, jos sinulla on ja osaat antaa harkiten siten, että et rohkaise sopimattomaan käytökseen. Kaikki on tehtävä harkiten. Kristillisten käskyjen virhe on siinä, että ne on absolutisoitu pätemään kaikissa olosuhteissa, mikä on puhdasta hulluutta. Ne eivät olleet mitään käskyjä, vaan vihjeitä terveen järjen hankkineille, ei elämäntietämättömille.

³ Toisten asettamat kohtuuttomat ja kyltymättömät vaatimukset osoittavat, ettei yhtäkään sääntöä saa absolutisoida, mikä johtaa äärimmäisyyksiin. Se, joka on aina valmis uhraamaan kaiken minkä hyväksi tahansa, on menettänyt oman elämäntehtävänsä näkyvistä. Toisten asettamat vaatimukset ovat aivan liian usein epäoikeutettua tunkeutumista kielletylle alueelle, yli yksilön yksityiselämän rajan (ajatus-, tunne-, toimintaelämään kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa). Yksilön velvollisuus on torjua sellainen loukkaus.

⁴ Jotkut asettuvat aina itseään vastaan, aina alistuneisuuteen saakka. Siihen heitä ohjaa heidän väärinymmärtämänsä velvollisuudentunto. Tämä ei ole tervettä järkeä. On sairaalloista, kun yksilö mieluummin antaa itsensä tuholaisten syötäväksi kuin vapauttaa itsensä niistä, vaikka tappamalla ne.

⁵ Inhimillinen sentimentaalisuus on suurelta osin ehkäissyt järkevää elämänasennetta ja järkeviä ihmisten välisiä suhteita.

⁶ ”Toisten huomioonottaminen” merkitsee usein, että ihminen täysin tarpeettomasti alistuu sietämättömiin olosuhteisiin.

⁷ Kun ”säälimme” jotain henkilöä, se merkitsee, että vain vahvistamme pahetta ja annamme idiotismin hallita.

⁸ Sovitteluratkaisun ja sopeutumisen välillä on suuri ero. Kehitys merkitsee jatkuvaa sopeutusta. Sitä vastoin sovitteluratkaisu on tinkimistä oman oikeuskäsityksen vaatimuksista, mikä on luonteelle tuhoisaa.

⁹ Englanninkielinen ilmaus ”the benefit of the doubt” (epäilyn etu), että ”ei suljeta pois mahdollisuutta” kenenkään hyväksi, on hyvä osoitus englantilaisesta reilun pelin ja terveen järjen käsityksestä.

¹⁰ Aikamme eroottinen siveettömyys on osaksi reaktio puritaanisen fanatistisen seksuaalitabua ja kaikkeen seksuaalisuuteen liittyvän epäpsykologista salamyhkäisyyttä vastaan, osaksi väistämätön seuraus ylikuumenemisesta eroottisesta ilmapiiristä, mikä on aiheutunut siitä, että elokuva, teatteri, värilliset viihdelehdet ovat pudonneet pornografian tasolle. Uusia liioitteluja molempiin ääripäihin lienee odotettavissa, ennen kuin tasapaino on saavutettu.

¹¹Asketismi ehkäisee sisäistä vapautta. Puritaani, niin kuin kaikki hyveen esikuvat, on elämänkielteen.

¹²Liioiteltu toive omistaa synnyttää kateutta. Liioitellut mielihyvän tunteiden halut tekevät yksilöstä ahmatin, juomarin, nautinnonhimoisen ihmisen. Liioitellut mentaalisten sensaatioiden vaatimukset tekevät yksilöstä fanaatikon. Kaikki viat ovat tasapainon puutetta ja jossain suhteessa meiltä kaikilta puuttuu tämä välttämätön tasapainon ominaisuus.

¹³Barbaariasteella työ käsitetään pahana (kirouksena). Tämän vaiheen yli on täytynyt saavuttaa ymmärtääkseen, että kun elämä on parhaimmillaan, se on työtä ja vaivaa.

¹⁴Me epäonnistumme elämässä, jos emme ymmärrä, kuinka voimme hyötyä pahasta, kärsimyksistä ja vastoinkäymisistä oikealla tavalla.

¹⁵Paha on epätäydellisyyttä ja johtuu tietämättömyydestä ja kyvyttömyydestä. Ihmiskunnan samoin kuin yksilön historia on elämänvirheiden historia. Niiden ansiosta olemme oppineet välttämään virheitä, löytämään tiemme. Pahaa on se, mikä ehkäisee vapautta, ykseyttä, kehitystä ja itsetoteutusta. Pahaa on huono korjuu. Pahaa on huono kylvö.

8.13 Ihanteet

¹Elämäntaidon pääongelma on kaikissa ihanteissa olevan myönteisen käsittäminen; niiden tarkastelu yhteyksissään on inhimillisen viisauden perimmäinen tavoite.

²Kaikki todelliset ihanteet voidaan johtaa täydellisyyden tavoittelusta.

³Yleensä kuluu monta elämää ihanteesta hankitun tiedon, ihanteen toivottavuuden, sen tarpeellisuuden ymmärtämisen ja viimeinkin hankitun kyvyn toteuttamisen välillä.

⁴Tietyle kehittystasolle, siten yksilön lähinnä saavuttamalle tasolle mukautetut ihanteet, voidaan toteuttaa, jos yksilö niitä määrätietoisesti tavoittelee.

⁵Monet ihanteet vaikuttavat utooppisilta, ovat liian korkealla, mihin uskonnon historia näyttää viittaavan, koska eräs kristinuskon dogmi väittää, että ihminen on parantumaton.

⁶Elämäntietämätön moralismi asettaa ehdottoman yhdenmukaisuusvaatimuksen opin ja elämän välille. Humaniteettiasteella olevat ovat aina ymmärtäneet tämän vaatimuksen kohutuuttomuuden. Jos ihminen olisi täydellinen, hänen ei tarvitsisi inkarnoitua. Lisäksi vakavat viat ovat meille pakotetut korjuunlain mukaan, jotta saisimme oppia olemaan tuomitsematta. Sillä ne, jotka tuomitsevat, tulevat tuomituiksi. Tämä liittyy siihen tosiasiaan, että me emme voi nähdä todellisia vikojamme.

⁷Oppi ja elämä vastaavat toisiaan, kun oppi on sovellettu yksilön saavuttamalle tasolle.

⁸Kerran saavuttamamme ominaisuudet ovat olemassa taipumuksina. Mutta aktuaalistuakseen niiden täytyy saada tilaisuuksia aktivoitumiseen, uudelleen kehittymiseen.

⁹Monet vioistamme ja puutteistamme ovat todellisen tasomme alapuolella, mikä johtuu siitä, että olemme pitäneet niitä niin epäolennaisina, ettemme ole koskaan välittäneet tehdä niille mitään. Monilla on vaistomainen tunne siitä, että ne ovat heidän olemukselleen vieraita. Toiset katsovat, ettei heillä ole aikaa eikä voimia hankkia uudelleen kykyjä, jotka voisivat helposti korjata puutteet.

¹⁰Vasta sitten, kun ominaisuudet on hankittu yli 75 prosenttisesti, meillä on mahdollisuus herättää ne lähes automaattisesti uuteen eloon, niin pian kuin olemme oivaltaneet niiden toivottavuuden tai välttämättömyyden.

¹¹Ihanteen ja todellisuuden välinen etäisyys voi joissakin tapauksissa olla huomattava vielä humaniteettiasteella, mutta merkityksetön idealiteettiasteella ja olematon essentiaaliasteella.

¹²Elämäntietämättömälle nuorisoihanteellisuudelle on kuvaavaa, ettei se koskaan käsitä, miksi kaikki eivät toteuta ihanteita. Sehän on hyvin yksinkertaista, tehdä se vain. Muutaman vuoden kuluttua he alkavat oivaltaa, ettei se ole niin helppoa, ja tultuaan vielä vanhemmiksi, he myöntävät avoimesti, että ”on tähdittävä taivaalle, jotta voisi osua metsänreunaan”.

¹³Ihanteiden toteuttaminen vaatii ominaisuuksia ja kykyjä. Korkeimpien ihanteiden toteuttamiseen kykenevät ne, jotka lähestyvät viidettä luomakuntaa. Ihminen oleskelee jollakin

inhimillisen kehityksen 777 tasosta. Hänellä on hänen saavuttamaansa kehitystasoa vastaavat ominaisuudet ja kyvyt. Kyvyt, joita hän ei ole hankkinut, kuuluvat korkeammalle tasolle ja ne häneltä puuttuu. Se ei ole hänen vikansa eikä mikään moraalinen puute.

8.14 *Luonne*

¹Moraalinen vastuu ei rakenna luonnetta, vaan luonne määrää moraalin. Moraali vaihtuu olosuhteiden, rodun, uskonnon, ennakkoluulojen jne. mukaan. Mutta luonne on pysyvä.

²Belgialainen runoilijafilosofi Maeterlinck käsittelee eräässä vilpittömyyttä koskevassa luvussaan vallitsevaa käsitystä luonteen täydellisyydestä. Se on ”steriiliä pidätyväisyyttä, eräänlaista ataraxiaa (intohimottomuutta), sen vaistomaisen elämän alentamista, joka kuitenkin kokonaisuudessaan on ainoa lähde kaikkeen muuhun elämään, johon voimme osallistua. Tämä täydellisyys pyrkii tukahduttamaan liian kiihkeät tunteet, kunnianhimon, ylpeyden, turhamaisuuden, itsekkyyden, nautinnonhalun, toisin sanoen kaikki inhimilliset intohimot, kaiken, mikä muodostaa alkuperäisen elämänenergiamme, itsesuojeluvaistomme perustan, jota mikään ei voi korvata. Jos tukahdutamme kaikki elämän ilmaisut itsessämme ja korvaamme ne tarkkailemalla kaikkia niistä koituvia tappioita, meillä ei olisi pian mitään tarkkailtavaa.”

³”Painopiste ei siis ole intohimosta, paheista ja vioista vapautumisessa. Se on mahdotonta niin kauan kuin olemme ihmisiä ihmisten keskuudessa ja koska intohimoksi, paheeksi tai viaksi kutsutaan virheellisesti sitä, mikä on ihmisluonnon varsinainen perusta.” Mutta se, joka voi olla rehellinen itseään kohtaan, tulee huomaamaan, että myös alimmat ja itsekkäimmät vietit ovat vaarattomia, mikäli ei ole tahallaan ilkeä, mitä on vaikea olla sellaisella kehitystasolla.

⁴Vilpittömyydestä hän sanoo, että ”vilpittömimmällä ja rehellisimmällä ihmisellä on oikeus salata toisilta ensin siitä, mitä hän ajattelee ja tuntee.” On aina ajateltava, kenen kanssa puhuu, jotta ei tulisi väärinymmärretyksi. ”Jokainen totuus, niin pian kuin ei ole tekemisissä yhtä kehittyneiden yksilöiden kanssa, on ensin sopeutettava, ennen kuin se voi vaikuttaa totuutena.” Ja hän lisää, että Christos itse olisi varmaan ilmaissut asian toisella tavalla, jos hän olisi puhunut Platonille galilealaisten kalastajien sijaan. ”Vilpittömyyden valtakunta alkaa vasta sitten, kun tämä sopeutuminen ei ole enää välttämätöntä.”

⁵”Tähän asti on saanut tuntea itsensä rikolliseksi ja elää jatkuvasti varuillaan. Silloin ei vielä tiedetty, että jokaisella ihmisellä on oikeus olla sellainen kuin on, ja ettei hänen hengessään ja hänen sydämessään yhtä vähän kuin hänen kehossaan ole mitään häpeällistä.”

⁶Maeterlinckin teoksesta otetut lainaukset osoittavat, millaisen työn jokaisen ajattelevan ihmisen tulee maksaa vapautuakseen uskonnonmoralismin idiotisoinnista. Se on saanut ihmisen tuntemaan itsensä surkeaksi ja parantumattomaksi ja häpeämään väistämättömiä paheitaan, vikojaan ja puutteitaan, häpeämään ihmisenä olemista, häpeämään sitä, ettei ole saavuttanut korkeampaa tasoa, häpeämään epätäydellisenä olemista. ”Ich bin kein ausgeklügelt Buch. Ich bin ein Mensch mit seinem Widerspruch.” (”En ole mikään erinomainen kirja, olen ristiriitoja täynnä oleva ihminen.”) Olemme kaikki kauttaaltaan täynnä ristiriitoja, sekä hyvien että huonojen ominaisuuksien (enimmäkseen huonojen) sekoitus. Tämä muuttuu kehityksen kuluessa tuhansien inkarnaatioiden aikana. Mutta on idioottimaista ja saatanallista asettaa ihmisille tuo kauhistuttava vaatimus, minkä moralistit ja farisealaiset ovat kaikkina aikoina tehneet, että ihmisen tulee olla erilainen kuin hän on, että hänen tulee olla täydellinen. Millä papilla on oikeus julistaa sellaista elämänvalhetta? Mikä pappi vastaa itse toisille asettamiaan vaatimuksia?

8.15 *Oikeuskasvatus*

¹Jokaisella on oikeus omaan näkemykseen. Olisi ehkä toivottavaa, että jokainen hankkisi sellaisen. Mutta useimmat eivät siihen kykene. Se, mikä on oikein vaatia on, ettei ketään pakoteta hyväksymään mitään oppia, vaan että jokainen saa mahdollisuuden valita näkemyksen, joka parhaiten vastaa hänen arvostelukykyään, hänen omaa kehitystasoaan. Tämä kehittää

myös mahdollisuutta omaan harkintaan. Sokeat uskonjärjestelmät ehkäisevät oma-aloitteista tajunnan aktiivisuutta. Mielettömät järjestelmät tuhoavat todellisuustajun ja kyvyn loogiseen pohdintaan.

²Tärkeintä on opettaa nuoret oivaltamaan, että toisten oikeuden loukkaaminen johtaa oikeudettomaan yhteiskuntaan, että yleinen hyväntahtoisuus ja oikeat inhimilliset suhteet ovat oikeusyhteiskunnan edellytys.

³Rousseau julisti ”palaamista luontoon” Sillä hän tarkoitti vapautumista siitä keinotekoisuudesta ja luonnottomuudesta, joka on aina leimannut eurooppalaista kulttuuria. Tämä yhteiskuntajärjestys lepää kestäättömällä perustalla, perustuu väärälle uskonnolle, valheellisille moraalisisille käytänteille, lähes joka suhteessa virheellisille elämännäkemyksille. Sovinnaisuutta vieroksuvat tekevät virheen siinä, että he halveksivat vallitsevia tapoja kykenemättä esittämään parempia tai oikeampia elämänsääntöjä. Vallitsevaa järjestystä ei voi parantaa luomalla kaaosta. Me tarvitsemme uuden elämänskatsomuksen, joka perustuu tiedolle todellisuudesta ja elämästä ja ennen kaikkea elämän laeille. Ja esoteriikka tarjoaa meille katsomuksen, joka on ylivoimainen verrattuna niihin, joita kaikki historialliset elämänskatsomukset ovat kyenneet tuottamaan, uskallamme sanoa, mitä ne kykenevät koskaan tuottamaan. On tärkeää, että teeskentelytavat korvataan yksinkertaisuudella, spontaanisuudella, luonnollisuudella, olemalla sellainen kuin on, sellainen, joka ei matki tai teeskentele olevansa ”jokin muu” kuin mitä on. Kouluissa pitäisi olla mahdollista opettaa lapsia osoittamaan tahdikkuutta, huomaavaisuutta, ystävällisyyttä, avuliaisuutta, toisten omalaadun kunnioittamista, eikä vaatimaan yhdenmukaisuutta, mikä kuuluu matkimisasteelle. Tarpeettomien erimielisyyksien välttäminen ei vaadi paljon työtä. Ei ole välttämätöntä olla barbaari edes barbaariasteella. Jokaisella voi olla ihanne, jota ihailla. Ei ole pakko halveksia kaikkea ja kaikkia. Eikä tarvitse asettaa naurun-alaiseksi kaikkea, mitä ei käsitä.

⁴Varo kaikkia, jota työskentelevät hajaannuksen, kateuden, vihan, panettelun, halveksunnan, pelon, levottomuuden ja epäilyksen hyväksi! Heidän arvokkain myrkytysaseensa on moralismi. Varo moralisteja, jotka ovat todellisia teeskentelijöitä! Niin vähän ovat kristityt oppineet evankeliumien symbolisista lausunnoista: fariseuksia (niitä, jotka tuomitsevat) koskeva tuomio ”se, joka on ilman syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven”, te, jotka olette samassa tuomiossa” ja useista vastaavista. Miksi? Siksi, että viha tahtoo aina tuomita.

⁵Varo niitä, jotka aiheuttavat suuttumusta! Älä ota vastaan vaikutelmia niiltä, jotka eivät tunne elämän lakeja!

8.16 Kaksitoista essentiaalista ominaisuutta

¹Kahtatoista essentiaalista ominaisuutta, jotka vastaavat niitä kahtatoista, jotka kehittyvät inkarnaatioiden aikana humaniteettiasteella ja kahdessatoista eläinratamerkissä (kahtatoista eläinrataominaisuutta, jotka suorittavat Herkuleen kaksitoista urotyötä) voidaan arvioida vain likimääräisesti vertaamalla yleisesti tunnettuihin inhimillisiin ominaisuuksiin. Seuraava on yritys ryhmitellä muutamia välttämättömmistä ominaisuuksista essentiaalsiin. On ilmeistä, että ne jossain suhteissa voidaan katsoa erityisen olennaisiksi eri departementteille ja että ne hankitaan etupäässä eri kehitystasasteilla ja seitsemässä tärkeimmässä verhokeskuksessa saadun kokemuksen kautta. Lopullista tietoa planeettahierarkialta ei ole vielä saatavilla.

²1 Elämänluottamus

turvallisuus, varmuus, luottavaisuus, huolettomuus
usko, toivo, luottamus
lainluottamus, rohkeus
oivallus siitä, että mitään epäonnistumista ei ole
oivallus siitä, että kaikki on ennakoitu parhaaksi
luottamus meissä oleviin elämänvoimiin
vapautuminen: pelosta, levottomuudesta, kateudesta
epätoivosta

³2 Itseluottamus

itsemääräävyys, itsekritiikki
avoimuus, voitonvarmuus
itsehillintä, tasapaino
kyky ratkaista itse, mikä on hyvää ja oikein
vapautuminen: erilaisista komplekseista: synnistä, syyllisyyden tunteesta
häpeästä, alemmuudentunteesta, epätoivosta, auktoriteetin orjuudesta,
”sairaasta” omastatunnosta, ujoudesta

⁴3 Lainkuuliaisuus

velvollisuudentunne,
kohtuullisuus, kultainen keskitie
rehellisyys, kunniallisuus
kestävyys
vapautuminen: itsepäisyydestä, omavaltaisuudesta, kiihkomielisyydestä

⁵4 Oikeamielisyys

totuudellisuus,
oikeamielisyys, oikeudenmukaisuus, vilpittömyys
luotettavuus, asiallisuus, rehellisyys

⁶5 Persoonattomuus

järkkymättömyys, saavuttamattomuus, haavoittumattomuus
”välinpitämättömyys” itsensä unohtaminen, välittömyys, vaatimattomuus
spontaanisuus, riippumattomuus toisten arvosteluista,
riippumattomuus, harmittomuus, viattomuus
”ei oman ympyränsä keskus”
”alastomuus on viattomuutta”, syyttömyyden tunne
teeskentelemätön, luonnollinen, epäitsekäs
puolueettomuus, vapautuneisuus
suvaitsevaisuus
vapautuminen: itsekorostuksesta, itsekeskeisyydestä, luulottelusta
itsepetollisuudesta, itseihannoinnista, kerskailusta, kiihkomielisyydestä,
turhamaisuudesta, tunnustuksen pyyteestä, itsetehostuksesta

⁷6 Uhrimieli

epäitsekkyyys, pyyteettömyys
luopuminen vallasta, kunniaista, runsaudesta, mässäilystä
hyväntekeväisyys, anteliaisuus, jalomielisyys
palvelu
uutteruus, kelpoisuus, huolellisuus
ylevöityminen
rohkeus
vapautuminen: ylpeydestä, ahneudesta, kunnianhimosta, oman edun tavoittelusta
itsekkyydestä, pyyteistä, tarpeista, vaatimuksista, pakontunteesta
sisäisistä ja ulkoisista kielloista

⁸7 Uskollisuus

lainkuuliaisuus, luotettavuus, lujuus, muuttumattomuus
kiitollisuus, antaumus, vastuuntunto
velvollisuudentuntoisuus, kunniallisuus

⁹8 Vaiteliaisuus

ajatuksen hallinta, tarkkaavaisuus, valppaus
hiljaisuus, ”anna taistelulaulusi vaieta”, keskittyminen
”vastarinnattomuus”, elämän hyväksyminen
vapautuminen: kielteisyydestä, arvostelusta, pötypuheesta
juoruilusta, vastarinnasta
suuttumuksesta, tyytymättömyydestä

¹⁰9 Elämänilo

ilo, onni, autuus,
sydämellisyys
”elämä on ihanaa”
”purkautuminen”, vapautuminen
halu on voimanlähde
varauksetta elämälle antautuminen
toiveikkaus
vapautuminen: katkeruudesta, surusta, kärsimyksestä, tukahtuneisuudesta
komplekseista, estoista, iloa tappavasta moralismista ja idealismista
tyytymättömyydestä, hörö- ja ivanaurusta, itsekidutuksesta

¹¹10 Määrätietoisuus

energia, voima, tehokkuus
myönteisyys
vahvuus, vankkumattomuus, järkähtämättömyys
elämäntahto, itsetoteutus
minä osaan, minä tahdon, minä uskallan, minä teen
rohkeus
kestävyys
vapautuminen: ajattelelmattomuudesta, itsekieltäymyksestä

¹²11 Viisaus

tieto, oivallus, ymmärtämys
terve järki, arvostelukyky, elämäntaito
nöyryys
vapautuminen: dogmatismista, moralismista, ylimielisyydestä

¹³12 Ykseys

vetovoima, rakkaus, hyvyys
ihailu, antaumuksellisuus, osanotto, ystävällisyys
arvonanto, kunnioitus, palvonta
tahdikkaus, hienotunteisuus, huomaavaisuus
palvelu, kärsivällisyys
myötätunto
suvaitsevaisuus
samastuminen
vapautuminen: vihasta, kostosta, pahansuopuudesta
moralismista, tahdittomuudesta, halveksunnasta

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Oikeuskäsitys*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Yksi (Livskunskap Ett)*. Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © Kustannusäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com) 2022. Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 4. elokuuta 2022.